

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 3052/95/EY, tehty 13 päivänä joulukuuta 1995, tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä poikkeavia kansallisia toimenpiteitä koskevan tietojenvaihtomenettelyn luomisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/62/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1995, avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta pientaajuuspuheviestitykseen 6

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

95/563/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 10 päivänä heinäkuuta 1995, Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen edistämistä koskevan ohjelman täytäntöönpanosta (MEDIA II — Kehittäminen ja levitys) (1996—2000) 25

95/564/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 22 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan audiovisuaalisen ohjelmateollisuuden ammattilaisten koulutusohjelmien täytäntöönpanosta (Media II — Koulutus) 33

2

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia, juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

*(Säädökset, jotka on julkaistava)***EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 3052/95/EY,**

tehty 13 päivänä joulukuuta 1995,

tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä poikkeavia kansallisia toimenpiteitä koskevan tietojenvaihtomenettelyn luomisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

komissio on laatinut perustamissopimuksen 100 b artiklassa määrätyn katsauksen niistä perustamissopimuksen 100 a artiklan soveltamisalaan kuuluvista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, joita ei ole yhdenmukaistettu viimeksi mainitun artiklan mukaisesti,

tästä katsauksesta käy ilmi, että pääosa jäsenvaltioiden mainitsemista tuotteiden kaupan esteistä kuuluu joko 100 a artiklassa määrättyjen toimenpiteiden tai perustamissopimuksen 169 artiklan perusteella määrättyjen, 30 artiklasta johtuvien velvollisuuksien täyttämättä jättämistä koskevien menettelyjen piiriin,

tuotteiden kieltoa koskevien kansallisten toimenpiteiden avoimuus voi helpottaa sellaisten kysymysten nopeaa ja asianmukaisella tasolla tapahtuvaa käsittelyä, jotka saattavat haitata tavaroiden vapaata liikkuvuutta, erityisesti lähentämällä näitä toimenpiteitä riittävän nopeasti tai mukauttamalla ne perustamissopimuksen 30 artiklan mukaisiksi,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 18, 21.1.1994, s. 13 ja EYVL N:o C 200, 22.7.1994, s. 19

⁽²⁾ EYVL N:o C 195, 18.7.1994, s. 6

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 20 päivänä huhtikuuta 1994 (EYVL N:o C 128, 9.5.1994, s. 142), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 29 päivänä kesäkuuta 1995 (EYVL N:o C 216, 21.8.1995, s. 41), Euroopan parlamentin päätös tehty 26 päivänä lokakuuta 1995 (EYVL N:o C 308, 20.11.1995) ja neuvoston päätös tehty 23 päivänä marraskuuta 1995.

tällaisen avoimuuden edistämiseksi on tärkeää luoda jäsenvaltioiden kesken ja komission kanssa tietojenvaihtomenettely, joka on yksinkertainen ja käytännöllinen, jotta voidaan varmistaa edellytykset sisämarkkinoiden toimintaan liittyvien kysymysten ratkaisemiselle tavalla, joka on taloudellisten toimijoiden ja kuluttajien kannalta tyydyttävä,

tämän menettelyn tarkoituksena on ensisijaisesti perehtyä tarkemmin tavaroiden vapaan liikkuvuuden toteuttamiseen aloilla, joita ei ole yhdenmukaistettu, sekä yksilöidä esiin tulleet kysymykset, jotta voidaan löytää niihin mukautetut ratkaisut,

tähän menettelyyn pitää sisällyttää vain ne tapaukset, joissa jäsenvaltio estää omaan kansalliseen lainsäädäntönsä vedoten toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettujen tai kaupan pidettyjen tavaroiden vapaan liikkuvuuden ja/tai markkinoille saattamisen,

tämän päätöksen soveltamisalaan on aiheellista sisällyttää ainoastaan toimenpiteet, jotka muodostavat esteen tietyille tavaramallille tai -tyypille, eikä lukea mukaan toimenpiteitä, jotka koskevat käytettyjä tavaroita, jotka ikänsä tai käytön vuoksi ovat sopimattomia markkinoille saatettaviksi tai siellä säilytettäväiksi,

ei ole myöskään aiheellista sisällyttää tämän päätöksen soveltamisalaan toimenpiteitä, jotka liittyvät yksinomaan julkisen moraalien suojeluun tai yleisen järjestyksen turvaamiseen,

muilla jäsenvaltioilla ja komissiolla on oltava mahdollisuus vastata tämän päätöksen yhteydessä ilmoitettuihin toimenpiteisiin,

lisäksi mainittu menettely ei saa aiheuttaa päällekkäistä toimintaa muissa yhteisön säännöksissä tarkoitettujen ilmoitus- ja tiedotusmenettelyjen kanssa, ja nämä eri menettelyt on asianmukaisesti yhteensovitettava,

yritysten, kuluttajien ja muiden asianosaisten on tiedettävä, keneen ottaa yhteyttä komissiossa ja kunkin jäsen-

valtion hallinnossa, kun tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyviä ongelmia ilmenee,

tämän päätöksen soveltamiseksi luodut menettelyt eivät saa aiheuttaa uusien tarpeettomien byrokraattisten rakenteiden luomista, mutta niiden avulla on kuitenkin voitava saavuttaa todellinen tasapaino jäsenvaltioiden laillisten etujen turvaamisen ja yhteisön sisällä tapahtuvan tavaroiden vapaan liikkuvuuden takaamisen välillä,

avoimuuden vuoksi kaikilla asianosaisilla on oltava käytettävissään täydelliset ja ajan tasalla olevat tiedot tämän päätöksen soveltamisesta, ja

tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteiden poistaminen on yhteisölle olennaisen tärkeää, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi on välttämätöntä toteuttaa toimenpiteitä tällä alalla; tässä toiminnassa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta täydentävää suhteellisuusperiaatetta, sillä siinä rajoitetaan varmistamaan, että tiedossa ovat ne tapaukset, joissa yhdenmukaistamattomien kansallisten säännösten soveltaminen saattaa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa,

OVAT TEHNEET SEURAAVAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jos jäsenvaltio estää jonkin tietyn toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistetun kaupan pidetyn tai vapaassa vaihdannassa olevan tuotemallin tai -tyypin vapaan liikkuvuuden tai markkinoille saattamisen, sen on ilmoitettava tästä toimenpiteestä viipymättä komissiolle, jos sen välittömänä tai välillisenä seurauksena on

- yleinen kielto,
- markkinoille saattamista koskevan luvan epääminen,
- kyseisen tuotemallin tai -tyypin muuttaminen sen markkinoille saattamiseksi tai markkinoilla pysyttämiseksi tai
- markkinoilta poistaminen.

2 artikla

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

- ”tuotemallin tai tuotetyypin muuttamisella” kaikkia tuotteen yhden tai useiden ominaisuuksien muutoksia, sellaisina kuin ne on lueteltu direktiivin 83/189/

ETY⁽¹⁾ 1 artiklassa esitetystä ”teknisen eritelmän” määritelmässä,

- ”tuomioistuimen päätöksellä” kaikkia sellaisen tuomiovaltaa käyttävän toimielimen tekemiä päätöksiä, jonka tehtävänä on ratkaista oikeudellisia kysymyksiä,
- ”toimenpiteellä” kaikkia muita kuin tuomioistuimen päätöksiä.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuutta sovelletaan jäsenvaltioiden sellaisten toimivaltaisten viranomaisten toteuttamiin toimenpiteisiin, joilla on valtuudet toteuttaa tällaisia toimenpiteitä, tuomioistuimen päätöksiä lukuun ottamatta.

Jos johonkin tuotemalliin tai -tyyppiin kohdistuu useita toimenpiteitä, jotka on toteutettu samanlaisin perusteluin ja menettelyin, vain ensimmäinen näistä toimenpiteistä on ilmoitusvelvollisuuden alainen.

2. Mitä 1 artiklassa säädetään, ei sovelleta

- toimenpiteisiin, jotka on toteutettu yksinomaan yhteisön yhdenmukaistamissäännöksiä sovellettaessa,
- toimenpiteisiin, joista ilmoitetaan komissiolle erityisten säännösten nojalla,
- toimenpiteisiin, joista on ilmoitettu komissiolle suunnitteluvaiheessa yhteisön erityisten säännösten nojalla,
- toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on ennalta ehkäisevien toimenpiteiden ja tutkintatoimenpiteiden tavoin ainoastaan mahdollistaa 1 artiklassa tarkoitettua pääasiallisen toimenpiteen vahvistaminen,
- toimenpiteisiin, jotka aiheutuvat yksinomaan julkisen moraalin suojelemisesta tai yleisen järjestyksen turvaamisesta,
- toimenpiteisiin, jotka koskevat käytettyjä tavaroita, jotka ikänsä tai käytön vuoksi ovat sopimattomia markkinoille saatettaviksi tai siellä pysytettäviksi.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettua pääasiallista toimenpidettä koskevan muutoksenhaun vireillepano ei aiheuta missään tapauksessa 1 artiklan soveltamisen keskeyttämistä.

⁽¹⁾ Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimitamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/189/ETY (EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/10/EY (EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30).

4 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä riittävän yksityiskohtaisella tavalla sekä selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa. Ilmoitus on lähetys, jossa on

- lomake, josta ilmenevät liitteessä luetellut tiedot, ja
- jäljennös 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten toteuttamasta toimenpiteestä, sellaisena kuin se on tapauksen mukaan julkaistu tai annettu tiedoksi asianomaiselle henkilölle.

Jäljennöksestä voidaan poistaa sellaiset tiedot, jotka eivät kuulu lomakkeen kohtiin.

2. Edellä 1 kohdassa määrätty tiedot on toimitettava 45 päivän kuluessa päivästä, jolloin 1 artiklassa tarkoitettu toimenpide on toteutettu.

3. Komissio lähettää 1 artiklassa määrättyistä tiedoista jäljennöksen muille jäsenvaltioille.

5 artikla

1. Jos toimenpiteessä, joka on ilmoitettava tämän päätöksen nojalla, on yksi tai useampia liitteitä, pääasialliseen jäljennökseen liitetään ainoastaan luettelo, jossa selvitetään lyhyesti näiden sisältö.

2. Komissio tai mikä tahansa jäsenvaltio voi pyytää toimenpiteen toteuttavaa jäsenvaltiota lähettämään pyyntöään seuraavan kuukauden kuluessa itselleen 1 kohdassa mainitussa luettelossa mainittujen liitteiden täydelliset jäljennökset tai mitä tahansa muuta tätä toimenpidettä koskevaa tarpeellista tietoa.

3. Jos kansallisissa säännöksissä määrätään tutkinnan salaisuudesta, sellaisten tietojen toimittaminen, jotka eivät kuulu 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lomakkeiden kohtiin, riippuu tapauksen mukaan toimivaltaisen tuomioistuimen luvasta.

6 artikla

Komissio ja jäsenvaltiot toteuttavat tarpeelliset toimenpiteet, jotta niiden virkamiehet ja muut henkilöstöön kuuluvat henkilöt veloitetaan olemaan paljastamatta tämän päätöksen nojalla kerättyjä ja luonteensa vuoksi salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, lukuun ottamatta määrätyn tuotteen turvallisuusominaisuuksia koskevia tietoja, joiden paljastaminen on välttämätöntä, mikäli olosuhteet sitä vaativat ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi.

7 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle se tai ne toimivaltaiset kansalliset viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu välittää ja vastaanottaa tässä päätöksessä tarkoitettut tiedot. Tiedot saatuaan komissio välittää ne viipymättä muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on pyrittävä takaamaan, että luodaan yhteydenottoaika, joka voi olla ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu toimivaltainen kansallinen viranomainen tai viranomaiset, tai yhteydenottoaika-kojien verkko kaikkien niiden tutkimusten ensimmäiseksi yhteydenottoaika-kojaksi, joiden avulla pyritään selvittämään syyt, miksi muiden jäsenvaltioiden sääntelyjä ei tunnusteta, ja jotka kohdistuvat tämän päätöksen yleiseen toimintaan.

8 artikla

1. Komissio edistää kaikkien tämän päätöksen soveltamisesta aiheutuvien kysymysten, mukaan lukien kyseisten ilmoitus- ja tiedotusmenettelyjen yhteensovittaminen, tavaroiden vapaan liikkuvuuden erityisiä esteitä koskevien valitusten sekä vastavuoroisen tunnustamisen yleisten ongelmien yhteensovittamista.

2. Komissio myös pyrkii takaamaan, että yritykset, kuluttajat ja muut asianosaiset tietävät, kenen puoleen kääntyä, kun ongelmia ilmenee.

9 artikla

Ottaen tarvittaessa huomioon asioiden luottamuksellisuuden komissio tiedottaa yhteisön tasolla sille tämän päätöksen nojalla ilmoitetuista kansallisista toimenpiteistä, joilla on tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatetta koskevia seurauksia aloilla, joita ei ole vielä yhdenmukaistettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ratkaisemattomien tapausten käsittelyä. Se tiedottaa myös päätetyistä seurantatoimista.

Ilmoitetut kansalliset toimenpiteet luetteloidaan sisämarkkinoita koskevan vuosikertomuksen liitteessä.

10 artikla

Komissiota avustaa tämän päätöksen soveltamisessa direktiivissä 83/189/ETY säädetty pysyvä komitea. Se tiedottaa komissiolle määräajoin tässä päätöksessä määrätyn menettelyn toiminnasta ja jäsenvaltioiden ilmoittamista toimenpiteistä.

Tarvittaessa komissio tiedottaa myös erityisissä yhteisön säännöksissä määrättyille alakohtaisille komiteoille.

11 artikla

Kahden vuoden kuluessa tämän päätöksen soveltamisesta komissio antaa kertomuksen sen toiminnasta parlamentille ja neuvostolle sekä tekee ehdotukset kaikista asianmukaisina pitämistään muutoksista. Tämän kertomuksen laatimista varten jäsenvaltiot antavat komissiolle kaiken tarpeellisen tiedon tavasta, jolla ne soveltavat tätä päätöstä.

Komission kertomuksessa tarkastellaan myös, onko tämän päätöksen soveltamiseksi annetut ilmoitukset asianmukaisesti yhteensovitettu yhteisön muihin välineisiin liittyvien ilmoitusten kanssa.

12 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöksen julkaisusta jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle säännöksistä, joita se on antanut tämän päätöksen soveltamiseksi.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1997.

13 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 1995.

*Euroopan parlamentin
puolesta
K. HÄNSCH
Puhemies*

*Neuvoston puolesta
J. L. DICENTA BALLESTER
Puheenjohtaja*

LIITE

TIETOJENVAIHTOMENETTELY

kansallisista toimenpiteistä, jotka poikkeavat tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä

(Päätös N:o 3052/95/EY)

1. *Ilmoituksen antava jäsenvaltio*

Ilmoitetaan yhteyshenkilön nimi ja osoite lisätietoja varten

2. *Ilmoituksen päivämäärä*

3. *Tuotemalli tai tuotetyyppi*

Annetaan yksityiskohtainen kuvaus tuotetyypistä tai -mallista

4. *Toteutetut toimenpiteet*

5. *Pääasialliset perustelut*

- Ilmoitetaan toteutettujen toimenpiteiden yleistä etua koskeva perustelu tai perustelut.
 - Täsmennetään viittaukset kansallisiin säännöksiin, joiden kanssa kyseistä tuotetta ei pidetä yhdenmukaisena.
 - Ilmoitetaan, miltä osin kansalliset säännöt tai edellytykset, joiden mukaisesti kyseinen tuote on valmistettu tai kaupan pidetty toisessa jäsenvaltiossa, eivät takaa vastaavaa suojaa kyseiselle yleiselle edulle.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 95/62/EY,

annettu 13 päivänä joulukuuta 1995,

avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta pientaajuuspuheviestitykseen

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/387/ETY⁽⁴⁾ telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen säädetään muun muassa erityisdirektiivin antamisesta, jolla luodaan ehdot avoimen verkon tarjoamiselle pientaajuuspuheviestityspalvelujen osalta,
- 2) mainitun direktiivin mukaisesti avoimen verkon tarjoaminen (ONP) koskee yleisiä televerkkoja ja tarvittaessa yleisiä telepalveluja; siksi avoimen verkon tarjoamisen soveltamiseen pientaajuuspuheviestityspalveluihin olisi sisällyttävä avoimen verkon soveltaminen verkkoon, jonka välityksellä pientaajuuspuheviestityspalveluja tarjotaan,
- 3) avoimen verkon tarjoamisen ehdot kiinteisiin yleisiin puhelinverkkoihin ja -palveluihin liittymiselle ja verkkojen ja palvelujen käytölle koskevat kaikkia jäsenvaltioissa nykyisin käytössä olevia verkkotekniikoita, analogiset puhelinverkot, digitaaliverkot ja digitaaliset monipalveluverkot (ISDN) mukaan lukien,
- 4) tämä direktiivi ei koske matkapuhelinpalveluja; se koskee kuitenkin yleisten matkapuhelinpalvelujen operaattorien kiinteän yleisen puhelinverkon käyttöä, erityisesti matkapuhelinverkkojen ja kiinteän yleisen puhelinverkon keskinäistä liittämistä yksittäisessä jäsenvaltiossa kattavien yhteisön laajuisten pal-

velujen luomiseksi; tämä direktiivi ei koske yleisten matkapuhelinpalvelujen operaattorien suoraa keskinäistä liittämistä,

- 5) tämä direktiivi ei koske palveluja tai toimintoja, joita tarjotaan yhteisön ulkopuolella sijaitsevilla verkkojen liityntäpisteissä,
- 6) kilpailusta telepalvelumarkkinoilla 28 päivänä kesäkuuta 1990 annettu komission direktiivi 90/388/ETY⁽⁵⁾ vaatii jäsenvaltioita peruuttamaan yksinoikeudet muiden telepalvelujen kuin pientaajuuspuheviestityksen tarjoamiseen; direktiivi ei koske teleksi- ja matkaviestinpalveluja,
- 7) jotkut jäsenvaltiot ovat peruuttaneet yksinoikeudet pientaajuuspuheviestityksen tarjoamiseen ja yleisen televerkon operointiin; näiden jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kaikki käyttäjät voivat tilata tämän direktiivin mukaisesti yhdenmukaistettuja pientaajuuspuheviestityspalveluja; tämän direktiivin säännösten ei pitäisi estää pientaajuuspuheviestityspalveluiden markkinoille pääsyä eikä yleisen televerkon tarjoamista,
- 8) sosiaalisista ja taloudellisista syistä pientaajuuspuheviestityspalvelujen käyttö on tullut tärkeäksi, ja jokaisella yhteisössä olisi oltava oikeus tilata tällaista palvelua; noudattaen syrjimättömyyden periaatetta pientaajuuspuheviestityspalveluja olisi tarjottava ja toimitettava pyynnöstä ketaan käyttäjää syrjimättä; syrjimättömyyden periaate koskee muun muassa teknisen liittymän saatavuutta, tariffeja, palvelujen laatua, toimitusaikaa, kapasiteetin oikeudenmukaista jakamista niukan tarjonnan vallitessa, korjausaikaa, verkkotietojen ja asiastietojen saatavuutta ottaen huomioon asiaan kuuluva henkilötietojen ja yksityisyyden suoja koskeva lainsäädäntö,
- 9) direktiivin 90/388/ETY mukaisesti jäsenvaltioiden, jotka säilyttävät yksinoikeuksia tarjota ja operoida yleisiä televerkkoja, on suoritettava tarvittavat toimenpiteet, joilla verkkoon liittymistä ja sen käyttöä koskevat ehdot tehdään julkisiksi, puolueettomiksi ja syrjimättömiksi; on välttämätöntä yhdenmukaistaa, mitkä eritelmät olisi julkaistava ja missä muodossa, jotta telepalvelujen tarjoaminen jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä helpottuu, erityisesti kun palveluja tarjoavat sellaiset yhtiöt, yritykset tai

⁽¹⁾ EYVL N:o C 122, 18.5.1995, s. 4

⁽²⁾ EYVL N:o C 236, 11.9.1995, s. 38

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 16 päivänä toukokuuta 1995 (EYVL N:o C 151, 19.6.1995, s. 27), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 12 päivänä heinäkuuta 1995 (EYVL N:o C 281, 15.10.1995, s. 19), Euroopan parlamentin päätös tehty 26 päivänä lokakuuta 1995 (EYVL N:o C 308, 20.11.1995) ja neuvoston päätös tehty 27 päivänä marraskuuta 1995.

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/46/EY (EYVL N:o L 268, 19.10.1994, s. 15)

- luonnolliset henkilöt, jotka toimivat eri jäsenvaltioissa kuin se yhtiö, yritys tai luonnollinen henkilö, jolle palvelut on tarkoitettu,
- 10) sääntely- ja toimintatehtävien erottamista koskevaa periaatetta nuodattaen jäsenvaltioihin on perustettu kansalliset sääntelyviranomaiset; toissijaisuusperiaatetta soveltaen on kunkin jäsenvaltion kansallisen sääntelyviranomaisen oltava keskeisessä asemassa tämän direktiivin täytäntöönpanossa, erityisesti asioissa, jotka liittyvät tavoitteiden ja suoritustasoa kuvaavien tilastojen julkaisemiseen, uusien toimintojen käyttöönoton määräaikoihin, riittävään neuvotteluun käyttäjien/kuluttajien ja käyttäjä/kuluttajajärjestöjen kanssa, numerointisuunnitelmien valvontaan, käyttöehtojen valvontaan sekä kiistojen ratkaisemiseen ja käyttäjien oikeudenmukaisen kohtelun varmistamiseen koko yhteisössä; kyseisillä viranomaisilla olisi oltava tarvittavat mahdollisuudet mainittujen tehtävien täydelliseen suorittamiseen,
- 11) palvelujen laatu käyttäjien näkökulmasta on olennainen osa tarjottavaa palvelua, ja käyttäjiä varten on julkaistava tietoja palvelujen laadusta ja saavutetusta suoritustasosta; yhteisön laajuisen palvelujen laadun yhtenäistymisen arvioimiseksi tarvitaan yhdenmukaistetut palvelujen laadun mittarit ja yhteiset mittausmenetelmät; eri käyttäjäryhmillä on erilaiset palvelutasovaatimukset; niihin voidaan soveltaa erisuuruisia tariffeja,
- 12) kiinteän yleisen puhelinverkon käyttäjillä olisi oltava vähintään samanlaiset oikeudet teleorganisaatioihin kuin muiden tavaroiden ja palvelujen tarjoajiin nähden, eikä teleorganisaatioilla saa olla mitään kohtuutonta lainsuojaa kiinteän yleisen puhelinverkon käyttäjiin nähden,
- 13) osapuolten yhteisymmärrys voidaan katsoa sopimukseksi; epäoikeudenmukaisten sopimusehtojen välttämiseksi on välttämätöntä, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oikeus vaatia muutoksia teleorganisaatioiden käyttäjilleen asettamiin sopimusehtoihin; on jäsenvaltioiden päätettävissä, tarkastaako niiden sääntelyviranomaisen nämä sopimusehdot ennen kuin teleorganisaatiot ottavat ne käyttöön vai milloin tahansa käyttäjän pyynnöstä,
- 14) kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/13/ETY⁽¹⁾ säädetään kuluttajalle yleisestä suojasta sopimusehtojen osalta; tätä direktiiviä varten on kuitenkin välttämätöntä täydentää tätä yleis-
- suojaa lisäämällä tarkempia sääntöjä, joiden olisi koskettava kaikkia käyttäjiä,
- 15) käyttäjille tarjottavien peruspientaajuuspuhaviestityspalvelujen lisäksi olisi taattava, että asiakkaille tarjotaan, teknisen ja taloudellisen toteutettavuuden mukaan, yhdenmukaistettu vähimmäisvalikoima kehittyneitä puhelintoimintoja tiendonvälitykseen sekä jäsenvaltioissa että jäsenvaltioiden välillä,
- 16) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tehneet 20 päivänä joulukuuta 1994 sopimuksen yhteistoimintatavasta EY:n perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti annettujen säädösten täytäntöönpanomenettelyssä,
- 17) muiden puhelintoimintojen tarjoaminen, joka tapahtuu markkinakysynnän mukaan tässä direktiivissä mainitun pientaajuuspuhaviestityspalvelujen yhdenmukaistetun vähimmäisvalikoiman ohella, ei saa haitata pientaajuuspuhaviestityksen perustoimintojen tarjoamista eikä johtaa peruspientaajuuspuhaviestityspalvelujen kohtuuttomaan hinnannousuun,
- 18) pientaajuuspuhaviestityspalvelujen yhdenmukaistettujen ehtojen on annettava jäsenvaltioille liikkumavaraa toteutusaikataulun määrittämisessä ottaen huomioon valtioiden erilaisen tilanteen verkon teknisen kehityksen ja markkinakysynnän osalta,
- 19) komissio on julkaissut Ohjeita Euroopan talousyhteisön kilpailusääntöjen soveltamisesta televiestinnän alalla⁽²⁾ muun muassa selkeyttääkseen yhteisön kilpailulainsäädännön soveltamista sellaiseen teleorganisaatioiden yhteistoimintaan, jolla pyritään toteuttamaan yhteisön laajuisen yleisten verkkojen ja palvelujen keskinäinen liitettävyyss,
- 20) tehokkaiden ja toimivien telepalvelujen uusien soveluksien tarjoamiseksi telepalvelujen tarjoajat ja muut käyttäjät voivat yhteisön oikeuden periaatteiden mukaisesti vaatia mahdollisuutta liittyä kiinteään yleiseen puhelinverkkoon muissakin kuin puhelin-käyttäjien enemmistölle tarjottavissa verkon liityntäpisteissä; tällaisten pyyntöjen on oltava kohtuullisia tekniseen ja taloudelliseen toteutettavuuteen nähden; on otettava käyttöön menettelyjä käyttäjien vaatimusten ja teleorganisaatioiden perusteltujen etujen tasapainottamiseksi; on olennaista, että yleisen televerkon toimintakyky säilyy, kun kiinteää yleistä puhelinverkkoa hyödynnetään tehokkaasti tällaisin erityiskäyttöin,
- 21) direktiivin 90/387/ETY määritelmän mukaisesti verkon liityntäpiste voi sijaita teleorganisaation tiloissa;

⁽¹⁾ EYVL N:o L 95, 21.4.1993, s. 29⁽²⁾ EYVL N:o C 233, 6.9.1991, s. 2

- tämä direktiivi ei nimenomaisesti edellytä palvelun tarjoajien omistamien laitteiden asentamista teleorganisaation tiloihin,
- 22) sen varmistamiseksi, että teleorganisaatiot eivät syrji sellaisia palvelujen tarjoajia, joiden kanssa ne kilpailevat, on välttämätöntä, että kansalliset viranomaiset toteuttavat riittävät suojatoimenpiteet, mukaan lukien erityisesti sellaiset suojatoimenpiteet, joilla taataan tasapuolinen pääsy verkkorajapintoihin; tariffien, jotka koskevat teleorganisaatioita näiden käytäessä kiinteää yleistä puhelinverkkoa telepalvelujen tarjoamiseen, olisi oltava samat kuin muille käyttäjille,
- 23) käyttäjien olisi hyödyttävä suurtuotannon eduista, jollaisia voi syntyä uusien älyverkkoarkkitehtuurien tuloksena; yhteisön telepalvelumarkkinoiden kehittyminen edellyttää tässä direktiivissä mainittujen toimintojen laajinta mahdollista saatavuutta; syrjimättömyyden periaatetta on noudatettava tavalla, joka ei estä kehittyneiden telepalvelujen kehittymistä,
- 24) teleorganisaatioita on kannustettava toteuttamaan tarvittavat yhteistyömekanismit, joilla varmistetaan yleisten televerkkojen täydellinen yhteisönlaajuinen keskinäinen liitettävyyden erityisesti puhelinpalvelujen osalta; kansallisten sääntelyviranomaisten on helpotettava tällaista yhteistyötä; tällaisen keskinäisen liittämisen on oltava lakisääteisessä valvonnassa, jotta turvataan käyttäjien edut yhteisön laajuisesti ja huolehditaan yhteisön oikeuden noudattamisesta, sekä noudatettava soveltuvin osin voimassa olevia Kansainvälisen teleliiton (ITU) toimialaan kuuluvia kansainvälisiä säädöksiä; tämän vuoksi kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava oikeus saada tarvittaessa tarkat tiedot verkkojen keskinäistä liittämistä koskevista sopimuksista, komissio voi pyytää jäsenvaltioilta tietoja verkkojen erityiskäyttöä koskevista sopimuksista ja keskinäistä liittämistä koskevista sopimuksista siinä määrin kuin yhteisön oikeudessa säädetään,
- 25) yleisten puhelinverkkojen keskinäinen liittäminen on olennaista yhteisön laajuisten puhelinpalvelujen tarjoamisen kannalta; kansallisten sääntelyviranomaisten velvollisuus on varmistaa, että ehdot, jotka koskevat keskinäistä liittämistä kiinteisiin yleisiin puhelinverkkoihin, ovat puolueettomia ja syrjimättömiä direktiivin 90/387/ETY mukaisesti, mukaan lukien toisten jäsenvaltioiden teleorganisaatioiden sekä yleisten matkapuhelinpalvelujen operaattorien toteuttamat keskinäiset liittämiset,
- 26) jos jäsenvaltion kiinteää yleistä puhelinverkkoa operoi useampi kuin yksi teleorganisaatio, kansallisten sääntelyviranomaisten on välttämätöntä yhteisönlaajuisten puhelinpalvelujen tarjoamisen takaamiseksi valvoa asianmukaisesti keskinäisen liittämisen järjestelyjä; tällaisissa keskinäisen liittämisen järjestelyissä olisi otettava huomioon tässä direktiivissä mainitut periaatteet,
- 27) syrjimättömyyden periaate pyrkii keskinäisen liittämisen osalta ensisijaisesti estämään teleorganisaatioita väärinkäyttämästä määräävää asemaansa,
- 28) direktiivin 90/387/ETY mukaisesti on koko yhteisössä sovellettava yhteisiä, tehokkaita tariffiperiaatteita, jotka perustuvat puolueettomiin perusteisiin ja kustannuksiin suhteuttamiseen; näiden tariffiperiaatteiden täydelliseen toteuttamiseen voidaan tarvita kohtuullinen siirtymäkausi; tariffien on kuitenkin oltava selkeät ja asianmukaisella tavalla julkaistut sekä perustamissopimuksen kilpailumääräysten mukaisesti riittävästi eritellyt, niiden on taattava tasavertainen kohtelu, eivätkä ne saa olla syrjiviä; kustannuksiin suhteuttamisen periaatetta sovellettaessa olisi otettava huomioon palvelujen yleisen saatavuuden tavoite ja voidaan ottaa huomioon kaupunki- ja aluesuunnittelupolitiikka, jolla pyritään varmistamaan jäsenvaltion yhtenäisyys,
- 29) kansallisten sääntelyviranomaisten on vastattava tariffien valvonnasta; tariffirakenteiden kehityksen olisi perustuttava tekniseen kehitykseen ja käyttäjien kysyntään; kustannuksiin suhteutettujen tariffien vaatimus tarkoittaa, että teleorganisaatioiden tulee kohtuullisessa ajassa ottaa käyttöön kustannuslaskentajärjestelmä, jolla kustannukset voidaan jakaa palvelujen kesken mahdollisimman tarkasti selkeän kustannuslaskentajärjestelmän pohjalta; tällaiset vaatimukset voidaan täyttää esimerkiksi soveltamalla täysin eritellyn kustannuslaskelman periaatetta,
- 30) kustannuksiin suhteuttamisen pääperiaatteen puitteissa tarvitaan tiettyä kansallisen sääntelyviranomaisen valvomaa liikkumavaraa, joka mahdollistaa alennetut tariffit tiettyihin tarkoituksiin tai yhteiskunnallisesti toivottavat tariffit tietyille ihmisryhmille, tietyntyyppisille puheluille tai tiettyinä vuoro-kaudenaikoina; alennettujen tariffien on noudatettava perustamissopimuksen kilpailumääräyksiä ja erityisesti yleisperiaatetta, jonka mukaan sopimusten solmiminen ei saa riippua asiaan liittymättömien lisävelvoitteiden hyväksymisestä; erityisesti alennetut tariffit eivät saa yhdistää erityis- tai yksinoikeudellista palvelutarjontaa kilpailunalaiseen palvelutarjontaan,

- 31) käyttäjien on kyettävä tarkastamaan laskujensa virheittämyys siten, että he voivat saada niin tarkasti eriteltyjä laskuja kuin heidän omat tarpeensa vaativat sekä tietosuojaa ja yksityisyyttä koskeva lainsäädäntö sallii,
- 32) luetteloja pientaajuuspuheviestitispalveluja tilaavista käyttäjistä on oltava vapaasti saatavissa, sillä ne ovat tärkeä osa pientaajuuspuheviestitispalvelujen käyttöä; luettelotiedot on tehtävä saataviksi oikeudenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla; käyttäjillä olisi asiaan kuuluvan tietosuojaa ja yksityisyyttä koskevan lainsäädännön mukaisesti oltava oikeus valita, haluavatko he tietojensa näkyvän luetteloissa vai eivät; tämä direktiivi ei muuta jo olemassa olevia puhelinluetteloiden tarjoamista koskevia sääntöjä,
- 33) maksulliset yleisöpuhelimet ovat tärkeä pientaajuuspuheviestitispalvelujen käyttötapa erityisesti hätätilanteissa, ja olisi suotavaa varmistaa, että yleisöpuhelimia on riittävästi täyttämään käyttäjien kohtuulliset tarpeet,
- 34) tiedostaen, että yhden ainoan, kaikissa jäsenvaltioissa toimivan puhelukorttityypin kehittäminen olisi käyttäjien etu, komissio on valtuuttanut Eurooppalaisen standardointikomitean (CEN) / Eurooppalaisen sähkötekniikan standardointikomitean (CENELEC) kehittämään sopivia standardeja; näiden standardien lisäksi tarvitaan kaupallisia sopimuksia, joilla varmistetaan, että yhdessä jäsenvaltiossa myytäviä puhelukortteja voidaan käyttää muissa jäsenvaltioissa,
- 35) jäsenvaltioissa voidaan tukea ihmisryhmiä, joilla on erityistarpeita; tämä voi koskea myös pientaajuuspuheviestitispalveluihin liittyviä säädöksiä, sillä pientaajuuspuheviestitispalvelut tunnustetaan tärkeiksi palveluiksi vammaisille,
- 36) komissio on kehottanut Euroopan telealan standardointilaitosta (ETSI) selvittämään sellaisen yhdenmukaistetun yksilinjaisen verkkoliittymän teknisen ja taloudellisen toteutettavuuden, jollainen sopisi kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymiseen ja verkon käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa; jotta taataisiin yhdenmukaistettu liittymisen ISDN-verkon päätelaitteisiin, olisi verkon vastaavalle liityntäpisteelle asetettava tiettyjä vaatimuksia, mukaan lukien pistorasiaa koskevat eritelmat,
- 37) kansallisten puhelinnumeroiden olisi oltava kansallisten sääntelyelinten valvonnassa; numerointijärjestelmät olisi kehitettävä neuvotellen tiiviisti teleorganisaatioiden kanssa ja sopusoinnussa pitkän aikavälin Euroopan laajuisten numeroinnin ja kansainvälisen numerointijärjestelmän kanssa; numerointimuutosten toteuttaminen on kallista sekä teleorganisaatioille että käyttäjille, ja numeroinnin muuttaminen on saatava kansallisiin ja kansainvälisiin vaatimuksiin nähden sopivalle minimitasolle pitkällä aikavälillä,
- 38) telepalvelujen numerointia koskevan Euroopan laajuisen yhteistyön edistämiseksi 19 päivänä marraskuuta 1992 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽¹⁾ katsotaan yleiseurooppalaisia sovellusmahdollisuuksia sisältävien palvelujen numerointijärjestelyihin liittyvän yhteistyön tehostaminen tärkeäksi poliittiseksi tavoitteeksi; on olemassa tarve luoda Euroopan numeroavaruus Euroopan laajuisten pientaajuuspuheviestitispalvelujen toteuttamisen ja käytön helpottamiseksi mukaan lukien ilmaisnumerot,
- 39) direktiivin 90/388/ETY mukaisesti jäsenvaltioiden, jotka tekevät telepalvelujen toimittamisen toimiluvan myöntämis- tai ilmoitusmenettelyn alaiseksi, on huolehdittava, että toimilupien myöntämisehdot ovat puolueettomat, syrjimättömät ja selkeät, että hakemuksen hylkäämisen syyt ilmoitetaan kaikissa tapauksissa ja että on olemassa menettely, jolla mihin tahansa hylkäävään päätökseen voidaan hakea muutosta; kiinteän yleisen puhelinverkon käyttöehtojen on noudatettava yhteisön oikeutta ja erityisesti direktiiviä 90/387/ETY; avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/44/ETY⁽²⁾ mukaisesti kaikenlaisten rajoitusten, joilla tähdätään olennaisten vaatimusten noudattamiseen, on oltava yhteisön oikeuden mukaisia ja kansallisen sääntelyviranomaisen säädännäistöimien asettamia; mitään kiinteiden johtojen ja yleisen puhelinverkon keskinäistä liittämistä koskevia teknisiä rajoituksia ei saa ottaa käyttöön tai pitää voimassa;
- 40) direktiivin 90/387/ETY mukaisesti olennaiset vaatimukset siitä, mitkä rajoitukset yleisiin televerkkoihin tai -palveluihin liittymiselle ja verkkojen ja palvelujen käytölle ovat perusteltuja, rajoittuvat verkon toimintojen varmistamiseen, verkon toimintakyvyn ylläpitoon, perustelluissa tapauksissa palvelujen yhteentoimivuuden takaamiseen ja soveltuvin osin tietosuojaan; lisäksi ovat voimassa päätelaitteiden liittämiseen yleisesti sovellettavat ehdot; kansalliset sääntelyviranomaiset voivat antaa valtuudet menettelyihin, joiden avulla teleorganisaatio kykenee välittömästi ryhtymään toimiin vakavissa liittymis- tai käyttöehtojen rikkomustapauksissa,
- 41) avoimuuden periaatetta olisi sovellettava pientaajuuspuheviestitispalvelujen perustana oleviin standardeihin; direktiivin 90/387/ETY mukaisesti teknisten rajapintojen ja liittymisehtojen yhdenmukaistamisen on perustuttava yhteisiin teknisiin eritelmiin, joissa on otettu huomioon kansainvälinen standar-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 318, 4.12.1992, s. 2

⁽²⁾ EYVL N:o L 165, 19.6.1992, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission päätöksellä 94/439/EY (EYVL N:o L 181, 15.7.1994, s. 40).

- dointi; teknisiä standardeja ja säännöksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY⁽¹⁾ mukaisesti uusia kansallisia standardeja ei saa kehittää aloilla, joilla yhdenmukaistettujen eurooppalaisten standardien kehitystyö on käynnissä,
- 42) komission tämän direktiivin tehokkaan valvonnan soveltamisen mahdollistamiseksi, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat tässä direktiivissä luoduista tehtävistä ja tämän direktiivin edellyttämästä asiaan kuuluvien tietojen toimittamisesta,
- 43) kansallisen lainsäädännön tai yhteisön oikeuden antamien oikeuskeinojen lisäksi tarvitaan yksinkertainen riitojen sovittelumenettely sekä kansallisella että yhteisön tasolla; tämän menettelyn olisi oltava joustava, nopea, huokea ja selkeä, ja sen olisi sovellettava kaikkien osapuolten käyttöön,
- 44) telepalvelut kuuluvat kuluttajansuojaa, tietosuojaa ja yleisöä loukkaavan tiedon tai materiaalin julkaisemista käsittelevän lainsäädännön piiriin, ja siksi tässä direktiivissä ei säädetä mistään erityisistä lisätoimenpiteistä,
- 45) avoimuutta lisäksi säännöllinen ja järjestelmällinen keskustelu teleorganisaatioiden, käyttäjien, kuluttajien, valmistajien ja palvelujen tarjoajien kanssa tämän direktiivin herättämistä yhteisönlaajuisista kysymyksistä; neuvottelut ammattiyhdistysten kanssa kattaa jo komission päätös 90/450/ETY⁽²⁾, jolla asetettiin komission avuksi työnantajien ja palkansaajien edustajista koostuva yhteinen televiestintäpalvelujen yhteiskomitea,
- 46) telealan kehittyessä voimakkaasti, avoimen verkon tarjoamisen soveltamisen pientaajuuspuheviestitykseen olisi oltava asteittainen ja jatkuva menettely, ja säädösehtojen on oltava riittävän joustavat täyttääkseen muuttuvien markkinoiden ja muuttuvan teknikan luomat tarpeet; siksi olisi otettava käyttöön joustava ja nopea teknisen mukauttamisen menettely, joka ottaa tarkoin huomioon jäsenvaltioiden näkemykset ja johon ONP-komitea osallistuisi,
- 47) ennakoidaan tarvittava menettely, jolla varmistetaan lähentyminen yhteisön tasolla määrittämällä pientaajuuspuheviestityspalveluille ja -toiminnoille yhdenmukaistetut tavoitteet ja tavoitepäivämäärät; ONP-komitean olisi osallistuttava tällaiseen lähenty-
- mismenettelyyn; tällaisessa menettelyssä on otettava tarkoin huomioon verkon kehityksen tila ja markkinakäytäntä yhteisössä,
- 48) yhteisön laajuisen kannattavan kehittyneen pientaajuuspuheviestityspalvelun tavoitetta, joka on sisämarkkinoiden olennainen perustekijä, ei voida toteuttaa tyydyttävästi jäsenvaltiotasolla, ja siksi tavoite saavutetaan paremmin yhteisön tasolla antamalla tämä direktiivi,
- 49) päätöksen 91/396/ETY⁽³⁾ mukaan yhteisössä olisi otettava käyttöön yhteinen eurooppalainen hätäpuhelinnumero; telepäätelaitteita ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroista tunnustamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä huhtikuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/263/ETY⁽⁴⁾, määrittelee ehdot päätelaitteiden liittämiseksi kiinteään yleiseen puhelinverkkoon,
- 50) Eurooppa on suuntautumassa informaatioperusteiseen talouteen; pääsy verkkoihin on maailmanlaajuisesti tärkeä kysymys; neuvosto on sopinut aikataulusta palvelujen, televerkkojen ja infrastruktuurien vapauttamiselle; tasapainoisella yhdenmukaistamis- ja vapauttamispolitiikalla, johon kuuluvat yleiseen palveluun liittyvät toimenpiteet, varmistetaan, että yrityksillä, teollisuudella ja kansalaisilla on pääsy nykyaikaisiin, kohtuuhintaisiin ja tehokkaisiin viestintän infrastruktuureihin, joissa tarjotaan laajoja ja monipuolisia palveluja, ja
- 51) neuvoston 22 päivänä heinäkuuta 1993 antama päätöslauselma⁽⁵⁾ kehottaa komissiota tekemään tarpeelliset lainsäädännölliset ehdotukset 1 päivään tammikuuta 1996 mennessä sekä tutkimaan, miten mukauttaa avoimen verkon tarjoaminen tulevaan kehitykseen.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä direktiivissä säädetään ehtojen yhdenmukaistamisesta, joka koskee vapaata ja tehokasta yleisiin pientaajuuspuheviestityspalveluihin ja kiinteisiin yleisiin puhelinverkkoihin liittymistä ja verkkojen ja palvelujen käyttöä sekä yhdenmukaistetun pientaajuuspuheviestityspalvelun saatavuutta kaikkialla yhteisössä.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1993, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 94/10/EY (EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30).

⁽²⁾ EYVL N:o L 230, 24.8.1990, s. 25

⁽³⁾ EYVL N:o L 217, 6.8.1991, s. 31

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 128, 23.5.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/97/ETY (EYVL N:o L 290, 24.11.1993, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 213, 6.8.1993, s. 1

2. Tämä direktiivi ei koske matkpuhelinpalveluja paitsi niiltä osin kuin se käsittelee yleisiin matkpuhelinpalveluihin käytettävien verkkojen ja kiinteiden yleisten puhelinverkkojen keskinäistä liittämistä.

2 artikla

Määritelmät

1. Direktiivissä 90/387/ETY annetut määritelmät pätevät soveltuvin osin tähän direktiiviin.
2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan
 - ”kiinteällä yleisellä puhelinverkolla” yleistä kytkentäistä televerkkoa, jota käytetään muun muassa pientaapientaajuuspuheviestityspalvelujen tarjoamiseen sijainniltaan kiinteiden verkon liityntäpisteiden välillä,
 - ”käyttäjillä” loppukäyttäjiä, mukaan lukien kuluttajat (esimerkiksi kotikäyttäjät), ja palvelujen tarjoajia, mukaan lukien teleorganisaatiot silloin, kun ne osallistuvat sellaisten palvelujen toimittamiseen, joita tarjoavat tai voivat tarjota myös muut,
 - ”kansallisella sääntelyviranomaisella” kunkin jäsenvaltion toimielintä tai toimielimiä, jotka ovat oikeudellisesti erillisiä ja toiminnallisesti riippumattomia teleorganisaatioista ja joille kyseinen jäsenvaltio on antanut muun muassa tässä direktiivissä mainitut sääntelytehtävät,
 - ”ONP-komitealla” direktiivin 90/387/ETY 9 artiklan 1 kohdalla perustettua komiteaa,
 - ”maksullisella yleisöpuhelimella” yleisön käytettävissä olevaa puhelinta, jonka käyttö voidaan maksaa esimerkiksi kolikoilla, luotto-/maksukorteilla ja/tai puhelukorteilla.

3 artikla

Pavelun tarjoaminen, päätelaitteiden liittäminen ja verkon käyttö

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niissä toimivat teleorganisaatiot tarjoavat erillisesti tai yhdessä tämän direktiivin säännösten mukaisen kiinteän yleisen puhelinverkon ja pientaajuuspuheviestityspalvelun, jotta voidaan taata yhdenmukaistettu tarjonta koko yhteisössä.

Jäsenvaltioiden on erityisesti huolehdittava, että käyttäjillä on mahdollisuus

- a) halutessaan liittyä kiinteään yleiseen puhelinverkkoon,
- b) liittää ja käyttää käyttäjän tiloihin sijoitettuja hyväksytyjä päätelaitteita kansallisen lainsäädännön ja yhteisön oikeuden mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei tarjottavan yhteyden käytölle aseteta mitään muita rajoituksia kuin 22 artiklassa tarkoitettut rajoitukset.

4 artikla

Tietojen julkaiseminen ja saatavuus

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että kiinteään yleiseen puhelinverkkoon ja pientaajuuspuheviestityspalveluihin liittymisestä sekä verkon ja palvelujen käytöstä julkaistaan riittävät ja ajan tasalla olevat tiedot liitteessä I esitettyä jäsentelyä noudattaen.

Muutokset palveluissa ja tiedot uusista palveluista on julkaistava mahdollisimman nopeasti. Kansallinen sääntelyviranomainen voi säätää sopivan ilmoitusajan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on julkaistava asianmukaisella tavalla, niin että ne ovat käyttäjien helposti saatavissa. Asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä on oltava viittaus tämän tiedon julkaisemiseen.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle yhden vuoden kuluessa tämän direktiivin antamisesta, ja tämän jälkeen aina käytännön muutuksessa, siitä tavasta, jolla 1 kohdassa tarkoitettut tiedot annetaan saataville; komissio julkaisee säännöllisesti vastaavan viittauksen tällaisiin ilmoituksiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Palvelujen laatu- ja toimitusaikatavoitteet

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava tavoitteiden asettamisesta ja julkaisemisesta toimitusajan ja liitteeseen II perustuvien palvelulaadun mittarien osalta. Määritelmät, mittausmenetelmät ja teleorganisaatioiden suoritustaso näihin tavoitteisiin nähdessä on julkaistava vuosittain. Kansallisen sääntelyviranomaisen on tarkistettava määritelmät, mittausmenetelmät ja tavoitteet vähintään joka kolmas vuosi.

2. Julkaiseminen on tehtävä 4 artiklassa säädetyllä tavalla.

3. Tarvittaessa komissio ONP-komiteaa kuullen ja 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kehottaa ETSI:tä laatimaan eurooppalaiset standardit yhteisistä määritelmistä ja mittausmenetelmistä.

6 artikla

Tarjoamisen lopettamisen ehdot

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että palvelutarjonta jatkuu kohtuullisen ajan ja että tarjonnan lopettaminen tai muutos, joka merkittävästi

muuttaa palvelujen hyödyllisyyttä käyttäjälle, voidaan tehdä vasta kun on kuultu sellaisia käyttäjiä, joihin muutos vaikuttaa, ja kansallisen sääntelyviranomaisen asettaman julkisen huomautusajan jälkeen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäjät toimiessaan kansallisen lainsäädännön sallimalla tavalla käyttäjien ja/tai kuluttajien etuja edustavien järjestöjen yhteydessä voivat tuoda kansallisen sääntelyviranomaisen käsiteltäväksi tapauksia, joissa tarjonnan lopettamisesta kärsivät käyttäjät eivät hyväksy teleorganisaation suunnittelemaa lopettamispäivää, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön muiden muutoksenhaikua koskevien säännösten soveltamista.

7 artikla

Käyttäjäsopimukset

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että käyttäjät saavat sopimuksen, jossa mainitaan tarkasti teleorganisaation tarjoamat palvelut. Sääntelyviranomaisten on vaadittava korvaus- ja/tai hyvitysmaksujärjestelyjen perustamista yleisenä sääntönä, mikäli palvelutaso ei ole sopimuksen mukainen, ja huolehdittava siitä, että jokainen poikkeus tähän sääntöön on asianomaisen teleorganisaation tai asianomaisten teleorganisaatioiden perusteleva ja selvästi määrätty käyttäjien sopimuksessa.

2. Teleorganisaatioiden on vastattava viipymättä pyyntöön kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymisestä ja ilmoitettava käyttäjälle arvioitu palvelun toimituspäivä.

3. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oikeus vaatia muutosta sopimusehtoihin ja mihin tahansa teleorganisaation käyttämiin korvaus- ja/tai hyvitysmaksujärjestelyihin. Käyttäjien ja teleorganisaatioiden välisten sopimusten on sisällettävä yhteenveto kiistojen sovittelumenettelyyn vireillepanemisesta.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että käyttäjillä on oikeus nostaa kanteita ja hallintoriitoja teleorganisaatiota vastaan.

8 artikla

Poikkeaminen julkaistuista ehdoista

Jos teleorganisaatio vastauksena johonkin tiettyyn pyyntöön pitää kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymisen tarjoamista kohtuuttomana julkaistujen tariffiensa ja toimitusehtojensa puitteissa, sen on pyydettävä kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksyntä ehtojen muuttamiselle kyseisessä tapauksessa.

9 artikla

Kehittyneiden toimintojen tarjoaminen

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on teknisen ja taloudellisen toteutettavuuden puitteissa huolehdittava liitteessä III olevassa 1 kohdassa lueteltujen toimintojen tarjoamisesta 24 artiklassa tarkoitettujen teknisten standardien mukaisesti.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on helpotettava ja kannustettava liitteessä III olevassa 2 kohdassa lueteltujen 24 artiklassa tarkoitettujen teknisten standardien mukaisten palvelujen ja toimintojen tarjoamista teleorganisaatioiden välisin ja soveltuvin osin muiden palveluja tai toimintoja tarjoavien henkilöiden välisin kaupallisin järjestelyin perustamissopimuksen kilpailumääräyksiä noudattaen sekä käyttäjien kysynnän mukaan.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että liitteessä III olevassa 1 kohdassa lueteltujen toimintojen käyttöönottoajat asetetaan ottaen huomioon verkon kehitystila, markkinakysyntä ja standardoinnin edistymisen ja julkaistaan 4 artiklassa säädetyllä tavalla. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava liitteessä III olevassa 2 kohdassa lueteltujen palvelujen ja toimintojen käyttöönottoaikojen asettamista ja julkaisemista samalla tavalla.

10 artikla

Erityiset verkkoliittymät

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatiot vastaavat käyttäjien kohtuullisiin pyyntöihin kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymisestä muissa kuin liitteen I tarkoittamissa verkon liittymistapasteissa, paitsi jos pyytäjinä ovat

- a) yleisten matkapuhelinpalvelujen operaattorit,
- b) teleorganisaatiot pientaajuuspuhelinpalvelujen osalta.

Jos teleorganisaatio vastauksena tiettyyn pyyntöön pitää kiinteään yleiseen puhelinverkon erityisen verkkoliittymän tarjoamista kohtuuttomana, sen on pyydettävä kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksyntä tällaisen liittymisen rajoittamiselle tai estämiselle. Käyttäjille, joihin rajoittava tai estävä päätös vaikuttaa, on taattava mahdollisuus saattaa asia kansallisen sääntelyviranomaisen käsiteltäväksi, ennen kuin asiasta tehdään päätös.

Jos pyyntö erityisestä verkkoliittymästä hylätään, pyynnön esittäneelle käyttäjälle olisi annettava pikainen ja perusteltu selitys siitä, miksi pyyntö on hylätty; tämä säännös ei kuitenkaan koske toimintaa kansallisen hal-

linnon puitteissa toimiluvan myöntämisehtojen toimeenpanemiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti, eikä toimintaa kansallisessa tuomioistuimessa.

2. Erityisen verkkoliittymän tekniset ja kaupalliset järjestelyt ovat sopimuspuolten välinen asia, johon kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oikeus puuttua 1, 3, ja 4 kohdassa säädetyn mukaisesti. Sopimus voi sisältää sellaisten kustannusten korvaamisen, joita teleorganisaatiolle aiheutuu muun muassa pyydetyn verkkoliittymän tarjoamisesta; tällaisissa veloituksissa on otettava tarkoin huomioon direktiivin 90/387/ETY liitteessä II mainitut kustannuksiin suhteuttamisen periaatteet.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat milloin tahansa puuttua asioihin omasta aloitteestaan tai jommankumman osapuolen pyynnöstä sellaisten ehtojen aikaansaamiseksi, jotka ovat syrjimättömät, oikeudenmukaiset ja kohtuulliset molemmille osapuolille sekä suurimmaksi hyödyksi kaikille käyttäjille.

4. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on myös oikeus tarkastaa kaikkien käyttäjien edun nimissä, että sopimukseen sisältyvät ehdot, jotka täyttävät 3 kohdassa mainitut perusteet, että sopimukset astuvat voimaan ja toteutetaan tehokkaasti ja viipymättä ja että niihin sisältyy ehtoja asiaa koskevien standardien ja olennaisten vaatimusten noudattamisesta ja/tai kokonaislaadun ylläpitämisestä.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten 4 kohdan mukaisesti asettamat ehdot on julkaistava 4 artiklassa säädettyllä tavalla.

6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatiot noudattavat syrjimättömyyden periaatetta käyttäessään kiinteää yleistä puhelinverkkoa sellaisten palvelujen tarjoamiseen, joita myös muut palvelujen tarjoajat toimittavat tai voivat toimittaa.

7. ONP-komiteaa kuullen ja 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio kehottaa ETSI:tä laatimaan standardit uudentyypisistä verkkoliittymistä. Viitaukset näihin uudentyypisiin verkkoliittymiä käsitteleviin standardeihin julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

8. Erityisiä verkkoliittymiä koskevista sopimuksista on pyydettyä annettava tietoja kansallisen sääntelyviranomaisen käyttöön.

11 artikla

Yhdysliikenne

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että jäljempänä tarkoitettujen organisaatioiden koh-

tuulliset pyynnöt yhdysliikenteestä kiinteään yleiseen puhelinverkkoon täytetään, erityisesti yhteisön laajuisen pientaajuuspuhaviestityspalvelujen tarjoamisen takaamiseksi

a) toisissa jäsenvaltioissa kiinteitä yleisiä puhelinverkkoja tarjoavat teleorganisaatiot, joiden nimet on ilmoitettu 26 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

b) yleisten matkapuhelinpalvelujen operaattorit samassa jäsenvaltiossa.

Teleorganisaatio ei saa hylätä mitään yhdysliikennepyyntöä ilman maansa kansallisen sääntelyviranomaisen edeltävää hyväksyntää.

Toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden 26 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettujen yleisten matkapuhelinpalvelujen operaattorien yhdysliikenteestä kiinteään yleiseen puhelinverkkoon voidaan sopia myös osapuolten kesken. Teleorganisaatio ei saa hylätä mitään tällaista yhdysliikennepyyntöä ilman maansa kansallisen sääntelyviranomaisen edeltävää hyväksyntää.

2. Yhdysliikenteen tekniset ja kaupalliset järjestelyt ovat sopimusosapuolten välinen asia, johon kansallisella sääntelyviranomaisella on oikeus puuttua 10 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatiot noudattavat syrjimättömyyden periaatetta tehdessään yhdysliikennesopimuksia toisten kanssa.

4. Jos yhdysliikennesopimukset sisältävät erityisiä säännöksiä korvauksista teleorganisaatiolle tilanteissa, joissa osapuoliin kohdistuvat erilaiset käyttöolosuhteet, esimerkiksi hintasäännöstely ja yleiset palveluveloitteet, tällaisten korvaussäännösten on oltava kustannuksiin suhteutettuja, syrjimättömiä ja tarkoin perusteltuja ja niitä sovelletaan ainoastaan yhteisön oikeutta noudattavan kansallisen sääntelyviranomaisen suostumuksella.

5. Yhdysliikennesopimuksista on pyydettyä annettava tietoja asiaan kuuluvien kansallisten sääntelyviranomaisten käyttöön.

12 artikla

Tariffiperiaatteet ja selkeys

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että kiinteän yleisen puhelinverkon ja pientaajuuspuhaviestityspalvelujen tariffit noudattavat direktiivin 90/387/ETY liitteessä II mainittuja selkeyden ja kustannuksiin suhteuttamisen pääperiaatteita ja tämän artiklan säännöksiä.

2. Rajoittamatta kustannuksiin suhteuttamisen periaatteen soveltamista kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa teleorganisaatioille tariffirajoituksia, jotka liittyvät pientaajuuspuheviestityspalvelujen yleisen saatavuuden päämäärään mukaan lukien kaupunki- ja aluesuunnittelu.

3. Kiinteän yleisen puhelinverkon liittymis- ja käyttötariffien on oltava riippumattomia käyttäjien käyttämän sovelluksen tyyppistä paitsi sikäli kuin he tarvitsevat erilaisia palveluja ja toimintoja.

4. Kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittämisen ja pientaajuuspuheviestityspalvelujen tarjoamisen ohella käytettyjen lisätoimintojen tariffien on yhteisön oikeuden mukaan oltava riittävästi eriteltyjä, niin että käyttäjän ei tarvitse maksaa toiminnoista, jotka ovat tarpeettomia hänen pyytämänsä palvelun kannalta.

5. Tariffien on tavallisesti sisällettävä seuraavat osat, joista jokainen on eriteltävä käyttäjälle:

- liittymismaksu kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittämistä ja pientaajuuspuheviestityspalvelujen tilaamisesta
- laskutuskauden vuokra käyttäjän valitseman palveluja toimintotyyppin mukaan
- käyttömaksut, joissa voidaan ottaa huomioon muun muassa puhelinliikenteen ruuhka-ajat ja hiljaiset ajat.

Jos käytetään muita osatariffeja, näiden on oltava selkeät ja perustuttava puolueettomiin perusteisiin.

6. Tariffit on julkaistava 4 artiklassa säädetyllä tavalla.

7. Tariffimuutokset voidaan toteuttaa vasta kansallisen sääntelyviranomaisen asettaman asianmukaisen julkisen huomautusajan umpeuduttua.

13 artikla

Kustannuslaskennan periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden tämän direktiivin 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen teleorganisaatioiden on 31 päivään joulukuuta 1996 mennessä otettava käyttöön 12 artiklan toteuttamiseen soveltuva kustannuslaskentajärjestelmä ja että pätevä riippumaton toimielin vahvistaa organisaation noudattavan tällaista järjestelmää. Säännöllisin väliajoin on julkaistava noudattamista koskeva lausunto.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että kustannuslaskentajärjestelmän kuvaus, josta selviävät kustannusten jakamisen pääluokat sekä säännöt, joiden perusteella pientaajuuspuheviestityspalvelujen kustannukset on jaettu, saadaan pyydettyä nähtäväksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten on pyydettyä annettava komissiolle tietoja teleorganisaatioiden käyttämistä kustannuslaskentajärjestelmistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun järjestelmän on, tämän kohdan viimeisen alakohdan soveltamista rajoittamatta, sisällettävä seuraavat osat:

- a) pientaajuuspuheviestityspalvelujen kustannusten on erityisesti sisällettävä ne välittömät kustannukset, joita teleorganisaatiolle aiheutuu pientaajuuspuheviestityspalvelujen perustamisesta, operoinnista ja ylläpidosta sekä pientaajuuspuheviestityspalvelujen markkinoinnista ja laskutuksesta
- b) yhteiset kustannukset eli sellaiset kustannukset, joiden ei voida katsoa välittömästi johtuvan pientaajuuspuheviestityspalveluista eikä muista toiminnoista, jaetaan seuraavasti:
 - i) jos mahdollista, yhteiset kustannusluokat jaetaan itse kustannusten alkuperän suoran erittelyn perusteella,
 - ii) jos suora erittely ei ole mahdollinen, yhteisten kustannusten jakoperusteena on epäsuora sidonnaisuus toiseen kustannusluokkaan tai kustannusluokkien ryhmään, joihin kustannukset on mahdollista määritellä tai jaotella suoraan. Tällaisen epäsuoran liittymisen on perustuttava vertailukelpoisiin kustannusrakenteisiin,
 - iii) mikäli ei löydetä suoria eikä epäsuoria kustannusten jakoperusteita, kustannusluokka määritetään yleisen sijoittimen avulla, joka lasketaan kaikkien välittömien ja välillisten kustannusten jakautumisen ja sijoittumisen suhteesta toisaalta pientaajuuspuheviestityspalveluihin ja toisaalta muihin palveluihin.

Muita kustannuslaskentajärjestelmiä voidaan käyttää, jos ne soveltuvat 12 artiklan täytäntöönpanoon ja ovat kansallisten sääntelyviranomaisten sellaisenaan teleorganisaatioiden käyttöön hyväksymiä, ja komissiolle on ilmoitettava ennen tällaisten järjestelmien soveltamista.

4. Kansallisen sääntelyviranomaisen käyttöön on pyydettyä annettava yksityiskohtaisia tietoja kustannuslaskennasta luottamuksellisesti.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että 26 artiklan mukaisesti ilmoitetut teleorganisaatiot laativat ja julkaisevat tilinpäätöksensä sekä luovuttavat sen tarkastettavaksi. Tarkastaminen suoritetaan kansallisen lainsäädännön määräyksiä noudattaen.

14 artikla**Alennukset, pienkäyttötariffit ja muita erityisiä tariffisäännöksiä**

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat hyväksyä määräalennusten tarjoamisen käyttäjille, ja tällöin kansalliset sääntelyviranomaiset valvovat määräalennuksia.
2. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat hyväksyä erityistariffien käytön yhteiskunnallisesti toivottavien palvelujen kuten hätäpalvelujen osalta tai palveluja harvoin käyttävien tai erityisten sosiaaliryhmien osalta.
3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että tariffirakenteet mahdollistavat alennetut taksat puheluista yhteisön sisällä hiljaisina aikoina, mukaan lukien soveltuvien osin yö- ja viikonloppupuhelut.
4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että mikäli käyttöön otetaan erityistariffeja pientaajuuspuheviestityspalveluille joidenkin määräaikaisten projektien yhteydessä, erityistariffeista on ilmoitettava etukäteen kansallisille sääntelyviranomaisille.

15 artikla**Eritelty laskutus**

Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että käyttäjille tarjottavalle mahdollisuudelle saada pyynnöstä eritelty lasku asetetaan tavoitteet ja ne julkaistaan ottaen huomioon verkon kehitystila ja markkinakysyntä.

Seuraavassa kohdassa mainittua poikkeusta lukuun ottamatta eritellyistä laskuista on ilmentävä maksujen jakautuminen niin yksityiskohtaisesti kuin asiaan kuuluva henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa käsittelevä lainsäädäntö sallii.

Soittajalle ilmaiset puhelut, mukaan lukien puhelut hätänumeroihin, eivät saa näkyä soittajan eritellyssä laskussa.

Näissä puitteissa käyttäjille voidaan tarjota erilaisia eriteltytarkkuuksia kohtuullisin tarifein.

16 artikla**Luettelopalvelut**

Kansallisten sääntelyviranomaisten on noudattaen henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa käsittelevän asian kuulumisen lainsäädännön vaatimuksia huolehdittava, että

- a) luetteloja pientaajuuspuheviestityspalveluja tilaavista käyttäjistä on käyttäjien saatavilla joko painetussa tai elektronisessa muodossa ja luettelot saatetaan ajan tasalle säännöllisin väliajoin;

- b) käyttäjillä on oikeus päättää, haluavatko he tietojensa näkyvän yleisissä luetteloissa vai eivät,
- c) teleorganisaatiot antavat pyydettyä pientaajuuspuheviestityspalveluja koskevia yleisiä luettelotietoja julkaistujen ehtojen mukaan, jotka ovat oikeudenmukaiset, kohtuulliset ja syrjimättömät.

17 artikla**Maksullisten yleisöpuhelimien tarjoaminen**

Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että maksullisia yleisöpuhelimia tarjotaan riittävästi täyttämään käyttäjien kohtuulliset tarpeet sekä määrällisesti että maantieteellisen kattavuuden osalta ja että tällaisista puhelimista on mahdollista soittaa hätäpuheluja. Päätöksessä 91/396/ETY mainittuun yhteiseurooppalaiseen hätänumeroon soitettavien puhelujen on oltava maksuttomia.

18 artikla**Puhelukortit**

1. Komissio huolehtii siitä, että ETSI ja/tai CEN/CENELEC laativat standardit yhtenäistetystä puhelukortista, joka soveltuu maksullisiin puhelimiin kaikissa jäsenvaltioissa, sekä tähän liittyvät verkkorajapintojen standardit, jotka mahdollistavat yhdessä jäsenvaltiossa myytävien puhelukorttien käytön muissa jäsenvaltioissa. Viittaukset näihin standardeihin sekä muiden asiaan liittyvien laitteiden standardeihin julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava 1 kohdassa tarkoitettuja standardeja noudattavien maksullisten yleisöpuhelimien asteittaista käyttöönottoa.

19 artikla**Vammaisten ja erityisiä tarpeita omaavien käyttäjien erityisehdot**

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat laatia erityisehtoja, joilla autetaan vammaisia ja erityisiä tarpeita omaavia henkilöitä puhelinpalvelujen käytössä.

20 artikla**Verkkoliittymien eritelmät, mukaan lukien pistorasia**

1. Tarvittaessa komissio kehottaa ONP-komiteaa kuullen ja 30 artiklan mukaista menettelyä noudattaen ETSI:tä laatimaan standardit uudentyyppisistä yhdenmuukaistetuista verkkoliittymistä direktiivin 90/387/ETY liit-

teessä II olevan 2 kohdan viitekehyksen mukaisesti. Viitaukset näihin standardeihin julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Jos pientaajuuspuheviestityspalveluja toimitetaan käyttäjille ISDN-verkon valityksellä S/T-rajapinnan kautta, kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että tämän direktiivin voimaantulon jälkeen uuden verkon liityntäpisteen käyttöönotto tapahtuu, erityisesti pistorasian osalta, asiaan kuuluvien rajapintojen sähköisten määrittelyjen mukaisesti, joihin viitataan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistavassa standardiluettelossa.

21 artikla

Numerointi

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kansalliset puhelinten numerointisuunnitelmat ovat kansallisen sääntelyviranomaisen valvonassa oikeudenmukaisen kilpailun varmistamiseksi. Erityisesti yksittäisten numeroiden ja numerointialueiden jakamisen tavan on oltava selkeät, tasapuoliset ja nopeat ja jakaminen on suoritettava puolueettomalla, selkeällä ja syrjimättömällä tavalla.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että kansallisen numerointisuunnitelman pääpiirteet sekä kaikki myöhemmät lisäykset ja muutokset niihin julkaistaan, eivätkä julkaisemista saa rajoittaa muut kuin kansalliseen turvallisuuteen perustuvat syyt.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava mahdollisten Euroopan numerointijärjestelmien asianmukaista käyttöä liitteessä III olevassa 2 kohdassa mainittujen toimintojen tarjoamiseksi.

22 artikla

Liittymis- ja käyttöehdot ja olennaiset vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kiinteään yleiseen puhelinverkkoon ja pientaajuuspuheviestityspalveluihin liittymistä tai verkon ja palvelujen käyttöä rajoittavat ehdot pohjautuvat yksinomaan 3, 4 ja 5 kohdassa esitettyihin perusteisiin ja ehdot asetetaan kansallisten sääntelyviranomaisten suostumuksella.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on luotava menettelyjä, joiden avulla pystytään tapauskohtaisesti ja mahdollisimman lyhyessä ajassa päättämään, sallitaanko teleorganisaatioiden tapauksissa, joissa käyttäjän väitetään laiminlyöneen käyttöehtojen noudattamisen, ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin kuin kiinteään yleiseen puhelinverkkoon pääsyn estäminen tai pientaajuuspuheviestitys-

palvelujen keskeytys tai vähentäminen. Näissä menettelyissä voidaan myös ennakoita se mahdollisuus, että kansallinen sääntelyviranomaisen hyväksyy ennakolta erityistoimenpiteitä käyttöehdoissa määrättyissä loukkaustapauksissa.

Kansallisen sääntelyviranomaisen on huolehdittava, että nämä menettelyt luovat edellytykset avoimelle päätöksentekomenettelylle, jossa osapuolten oikeudet otetaan huomioon asianmukaisesti. Päätös tehdään sen jälkeen kun molemmille osapuolille on annettu mahdollisuus esittää perustelunsa. Päätös on perusteltava asianmukaisesti, ja se on annettava tiedoksi osapuolille viikon kuluessa sen antamisesta.

Yhteenveto näistä menettelyistä on julkaistava 4 artiklassa säädetyllä tavalla.

Tämä säännös ei rajoita osapuolten oikeutta vedota tuomioistuimiin.

3. Kaikenlaiset pientaajuuspuheviestityspalvelujen erityis- tai yksinoikeuksien perusteella käyttäjille asetetut käyttörajoitukset on asetettava sääntelytoimenpitein ja julkaistava 4 artiklan mukaisesti.

4. Päätelaitteiden liittämiseksi kiinteään yleiseen puhelinverkkoon asetettavien ehtojen on noudatettava direktiiviä 91/263/ETY, ja ehdot on julkaistava tämän direktiivin 4 artiklan vaatimusten mukaisesti.

Rajoittamatta direktiivin 91/263/ETY säännösten soveltamista, jos käyttäjän päätelaite ei täytä tai ei enää täytä päätelaitteiden hyväksymisehtoja tai jos laitteessa on toimintahäiriöitä, jotka heikentävät verkon toimintakykyä, tai jos se aiheuttaa ihmisille loukkaantumisvaaran, kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että seuraava menettelyä noudatetaan:

— teleorganisaatio voi keskeyttää palvelujen tarjonnan, kunnes päätelaite on kytketty irti verkon liityntäpisteestä,

— teleorganisaatio ilmoittaa välittömästi käyttäjälle keskeytyksestä ja sen syistä,

— palvelut palautetaan entiselleen heti, kun käyttäjä on varmistanut, että hänen päätelaitteensa on kytketty irti verkon liityntäpisteestä.

5. Kun kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymistä ja verkon käyttöä rajoitetaan olennaisien vaatimusten perusteella, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että asiaa koskevissa kansallisissa säännöksissä mainitaan, mihin jäljempänä a—d alakohdassa mainittuista olennaisista vaatimuksista tällainen rajoitus perustuu.

Olennaisiin vaatimuksiin perustuvat rajoitukset on julkaistava 4 artiklassa säädetyllä tavalla.

Olennaisista vaatimuksista johtuvat rajoitukset on asetettava säädännäistoimin.

Rajoittamatta direktiivin 90/387/ETY 3 artiklan 5 kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan soveltamista, direktiivin 90/387/ETY 3 artiklan 2 kohdassa mainitut olennaiset vaatimukset koskevat kiinteää yleistä puhelinverkkoa ja pientaajuuspuheviestityspalveluja seuraavasti:

a) *Verkon toimintavarmuus*

Kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymistä tai verkon käyttöä ei saa millään tavalla rajoittaa verkon toimintojen varmistamisen perusteella, paitsi hätätilanteessa, jolloin teleorganisaatio voi ryhtyä seuraaviin toimenpiteisiin verkon toimintojen varmistamiseksi:

- palvelujen keskeytys,
- toimintojen rajoittaminen,
- uusien käyttäjien verkkoon ja palveluihin liittymisen estäminen.

Hätätilanteella tarkoitetaan tässä yhteydessä laajamittaista verkon kaatumista tai ylivoimaista estettä, kuten äärimmäiset sääolot, tulva, salamointi tai tulipalo, lakko tai työsulku, sota, sotatoimet tai kansalaislevottomuudet. Hätätilanteessa teleorganisaation on pyrittävä kaikkiin keinoin ylläpitämään palvelunsa kaikille käyttäjille.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatioilla on käytössään sopivia menetelmiä, joilla käyttäjille ja kansalliselle sääntelyviranomaiselle pystytään välittömästi ilmoittamaan hätätilanteen alkamisesta ja loppumisesta sekä tilapäisten palvelurajoitusten laadusta ja laajuudesta.

b) *Verkon toimintakyvyn ylläpito*

Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymisen ja verkon käytön rajoittaminen verkon toimintakyvyn ylläpidon perusteella, muun muassa verkkolaitteiden, ohjelmien tai tallennettujen tietojen suojaamiseksi, pidetään verkon tavalliselle toiminnalle välttämättömällä vähimmäistasolla. Rajoitusten on pohjaututtava julkaistuihin, puolueettomiin perusteisiin, ja rajoitusten käytön on oltava syrjimätöntä.

c) *Palvelujen yhteentoimivuus*

Jos päätelaitteet on hyväksytty ja ne toimivat direktiivin 91/263/ETY mukaisella tavalla, mitään muita käyttörajoituksia ei saa asettaa palvelujen yhteentoimivuuden perusteella.

Jos kansallinen sääntelyviranomainen asettaa palvelujen yhteentoimivuutta koskevia ehtoja sopimuksiin,

jotka liittyvät yleisten verkkojen keskinäiseen liittämiseen tai verkkojen erikoiskäyttöön, tällaiset ehdot on julkaistava 4 artiklassa säädetyllä tavalla.

d) *Tiedon suojaaminen*

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kiinteään yleiseen puhelinverkkoon liittymistä ja verkon käyttöä tiedon suojaamisen perusteella vain siinä määrin kuin on välttämätöntä tietosuojaa koskevien asiaan kuuluvien säännösten noudattamiseksi, mukaan lukien henkilötietojen suojaaminen, luovutettujen tai varastoitujen tietojen luottamuksellisuus ja yksityisyyden suoja yhteisön oikeuden mukaisesti.

6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatiot tarpeen mukaan tiedottavat ennakoita käyttäjille asianmukaisesti ajoista, jolloin kiinteään yleiseen puhelinverkkoon pääsyä tai verkon käyttöä voidaan rajoittaa tai pääsyä tai käyttöä voidaan estää suunniteltujen huoltotoimenpiteiden vuoksi.

23 artikla

Laskujen maksamatta jättäminen

Jäsenvaltioiden on annettava valtuutus tiettyihin 4 artiklassa säädetyllä tavalla julkaistaviin toimenpiteisiin, jotka koskevat laskujen maksamattajättämistapauksia ja mitä tahansa tästä seuraavaa palvelujen keskeyttämistä tai käyttäjän kytkemistä irti verkosta. Tällaisten toimenpiteiden on varmistettava, että kaikenlainen palvelujen keskeyttäminen rajoittuu asianomaiseen palvelumuotoon niin hyvin kuin se on teknisesti toteutettavissa ja että käyttäjää varoitetaan asianmukaisesti etukäteen.

24 artikla

Tekniset standardit

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava palvelujen tarjoamista seuraavassa lueteltujen standardien mukaisesti:

— *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaistut standardit

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

— ETSI:n tai CEN/CENELEC:n antamat eurooppalaiset standardit

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

— kansainvälisen teleliiton (ITU), kansainvälisen standardisointijärjestön (ISO) tai kansainvälisen sähköteknisen komission (IEC) antamat standardit tai suositukset

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

— kansalliset standardit tai eritelmät,

minkään edellä mainitun rajoittamatta eurooppalaisiin standardeihin viittaamista, joka voidaan tehdä pakolliseksi direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on huolehdittava, että teleorganisaatiot pyydettyä antavat käyttäjille tietoja standardeista ja eritelmistä, mukaan lukien kaikki kansallisin standardein toimeenpantavat eurooppalaiset ja/tai kansainväliset standardit, joiden mukaisesti tämän direktiivin tarkoittamia palveluja ja toimintoja tarjotaan.

25 artikla

Yhteisön laajuista lähentymistä koskevia säännöksiä

1. Komissio tarkastelee tavoitteiden lähentymiskehitystä sekä yleisten palvelujen ja toimintojen toteutumista yhteisössä kansallisten sääntelyviranomaisten 26 artiklan 5 kohdan mukaisesti antamien kertomusten ja 4 artiklan mukaisesti julkaistujen tietojen perusteella.

2. Jos 5, 9 tai 15 artiklan vaatimusten toimeenpano vaikuttaa riittämättömältä takaamaan yhdenmukaistettujen palvelujen ja toimintojen tarjoamisen käyttäjille yhteisön tasolla, voidaan 31 artiklan mukaisella menettelyllä määrittää yhdenmukaistettuja tavoitteita ja tavoiteaikoja.

Komission vireille panema menettely ottaa tarkoin huomioon verkon kehitystilän ja markkinakäynnän jokaisessa jäsenvaltiossa erikseen.

3. Ottaen huomioon 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut, yhteisönlaajuisia yhteistyötä vaativat toiminnot, voidaan antaa suosituksia tarvittavista ehdoista, joiden avulla käyttäjille pystytään tarjoamaan yhdenmukaistetut toiminnot erityisesti, mikäli teleorganisaatioiden välille ei saada aikaan kaupallisia sopimuksia.

Nämä suositukset ottavat asianmukaisesti huomioon verkon kehitystilän, erilaiset arkkitehtuurit ja markkinakäynnän yhteisössä.

26 artikla

Tiedottaminen ja kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kansalliset sääntelyviranomaisensa 13 päivään joulukuuta 1996 mennessä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niiden teleorganisaatioiden nimet, joihin tätä direktiiviä sovelle-

taan, erityisesti verkon ja palvelujen tarjoamisen varmistamiseksi 3 artiklan mukaisesti.

Sanotun kuitenkin rajoittamatta ONP-komiteaa koskevien toimenpiteiden soveltamista tulevaisuudessa, ne jäsenvaltiot, jotka ovat poistaneet pientaajuuspuheviestityspalveluja koskevat yksinoikeudet, voivat soveltaa tätä direktiiviä merkittävän markkinaosuuden tai niille myönnettyllä käyttöalueella hallussapitämänsä johtavan aseman perusteella määritelyihin organisaatioihin, varmistaakseen, että kullakin niiden alueella sijaitsevalla paikkakunnalla vähintään yksi organisaatio on tämän direktiivin säännösten alainen.

Jäsenvaltiot varmistavat, että teleorganisaatiot ovat veloitettuja antamaan tämän direktiivin soveltamisen määrittelemiseksi välttämättömät tiedot.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle sellaisten alueensa teleorganisaatioiden nimet, joilla on valtuudet kiinteiden verkkojensa suoraan keskinäiseen liittämiseen toisten jäsenvaltioiden teleorganisaatioiden kiinteisiin verkkoihin pientaajuuspuheviestityspalvelujen tarjoamiseksi.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle sellaisten alueensa yleisten matkapuhelinpalveluoperaattorien nimet, joilla on valtuudet suoraan keskinäiseen liittämiseen toisten jäsenvaltioiden teleorganisaatioiden kiinteisiin televerkkoihin pientaajuuspuheviestityspalvelujen tarjoamiseksi.

4. Komissio julkaisee 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut nimet *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kunkin osaltaan annettava kerran kalenterivuodessa komissiolle kertomus 5, 9 ja 15 artiklan mukaisesti hyväksymiensä tavoitteiden toteutumisen edistymisestä.

Vuosikertomus on lähetettävä komissiolle viiden kuukauden kuluessa kyseisen vuoden päättymisestä.

6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on pidettävä saatavilla ja pyydettyä toimitettava komissiolle tietoja käsittelemistään muista kuin 23 artiklassa tarkoitetuista yksittäisistä tapauksista, joissa yleiseen puhelinverkkoon tai pientaajuuspuheviestityspalveluihin liittymistä tai tämän verkon tai näiden palvelujen käyttöä on rajoitettu tai se on estetty, mukaan lukien tapausten aiheuttamat toimenpiteet ja niiden perustelut.

Tämä säännös ei kuitenkaan koske toimintaa kansallisen hallinnon puitteissa toimiluvan myöntämisehtojen toimeenpanemiseksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti eikä toimintaa kansallisessa tuomioistuimessa.

27 artikla

Sovittelu ja kansallinen riitujen ratkaiseminen**Rajoittamatta**

- a) mitään komission tai minkä tahansa jäsenvaltion suoritettavia perustamissopimuksen mukaisia toimenpiteitä,
- b) jäljempänä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä käyttävän henkilön, asianomaisten teleorganisaatioiden tai minkään muun asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön alaisen henkilön oikeuksia, paitsi sikäli kuin nämä tekevät sopimuksen keskinäisten riitujensa ratkaisemiseksi,
- c) tämän direktiivin säännöksiä, jotka antavat kansallisille sääntelyviranomaisille valtuudet määrätä teleorganisaatioiden ja käyttäjien välisten sopimusten ehdot,

käyttäjällä on mahdollisuus seuraavan menettelyyn:

- 1) Jäsenvaltioiden on taattava, että millä tahansa osapuolella, mukaan lukien käyttäjät, palvelujen tarjoajat, kuluttajat ja toiset teleorganisaatiot, joilla on jonkin teleorganisaation kanssa ratkaisematon riita, joka koskee tämän direktiivin säännösten väitettyä loukkaamista, on oikeus valittaa kansalliselle sääntelyviranomaiselle tai muulle riippumattomalle toimielimelle. Kansallisella tasolla on toteutettava helposti saatavat ja periaatteessa huokeat menettelyt tällaisten riitujen ratkaisemiseksi oikeudenmukaisella, nopealla ja avoimella tavalla. Näiden menettelyjen on sovellettava myös tapauksiin, joissa käyttäjällä on teleorganisaation kanssa riita puhelinlaskusta.
- 2) Käyttäjä tai teleorganisaatio voi, milloin kiista koskee teleorganisaatioita useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, turvautua 3 ja 4 kohdassa säädettyyn sovittelumenettelyyn ilmoittamalla asiasta kirjallisesti kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja komissiolle. Jäsenvaltiot voivat antaa myös kansalliselle sääntelyviranomaiselleen mahdollisuuden käyttää sovittelumenettelyä.
- 3) Jos kansallinen sääntelyviranomainen tai komissio toteaa 2 kohtaan perustuvan ilmoituksen saatuaan tapauksen vaativan lisätutkimuksia, se voi lähettää asian edelleen ONP-komitean puheenjohtajalle.
- 4) Edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ONP-komitean puheenjohtajan on pantava vireille seuraavassa mainittu menettely, jos hän katsoo, että kansallisella tasolla on tehty kaikki kohtuulliset toimenpiteet:

- a) ONP-komitean puheenjohtajan on mahdollisimman pian kutsuttava koolle työryhmä, johon kuuluu vähintään kaksi ONP-komitean jäsentä ja yksi asianomaisten kansallisen sääntelyviranomaisen edustaja sekä ONP-komitean puheenjohtaja tai

hänen nimeämänsä muu komission virkamies. Työryhmän puheenjohtajana on komission edustaja, ja työryhmä kokoontuu tavallisesti kymmenen päivän kuluessa koolle kutumisesta. Työryhmän puheenjohtaja voi kenen tahansa jäsenen ehdotuksesta päättää kutsua korkeintaan kaksi muuta henkilöä antamaan lausuntonsa neuvonantajina asiantuntijoina.

- b) Työryhmän on annettava tähän menettelyyn turvautuneelle osapuolelle, asianomaisten jäsenvaltion kansallisille sääntelyviranomaisille ja asianomaisille teleorganisaatioille tilaisuus esittää mielipiteensä kirjallisesti tai suullisesti.
 - c) Työryhmä pyrkii aikaansaamaan sovinnon riidan osapuolten välille kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen vastaanottamisesta. ONP-komitean puheenjohtajan on tiedotettava komitealleen menettelyn tuloksista, jotta komitea voi ilmaista näkemyksensä asiasta.
- 5) Tähän menettelyyn turvautuvan osapuolen on itse maksettava menettelyyn osallistumisesta aiheutuvat kulunsa.

28 artikla

Lykkäys

1. Jos jäsenvaltio ei kykene täyttämään tai ennakoimaan, ettei se kykene täyttämään 12 tai 13 artiklan säännöksiä, sen on ilmoitettava komissiolle perustelut.
2. Lykkäys 12 ja 13 artiklassa säädettyihin velvoitteisiin voidaan hyväksyä vain, jos asianomainen jäsenvaltio kykenee osoittamaan, että vaatimusten täyttäminen muodostaisi liiallisen rasitteen asianomaisten jäsenvaltion teleorganisaatioille.
3. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle päivämäärä, johon mennessä vaatimukset voidaan täyttää, sekä kyseisessä määräajassa pysymiseksi suunnitellut toimenpiteet.
4. Saatuaan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen komission on ilmoitettava jäsenvaltiolle, katsooko se kyseisen jäsenvaltion tilanteen 2 kohdassa mainittujen perusteiden pohjalta oikeuttavan lykkäyksen myöntämiseen 12 tai 13 artiklassa säädettyjen velvoitteiden toteuttamiseen ja mihin päivämäärään saakka tällainen lykkäys on perusteltu.

29 artikla

Tekninen mukauttaminen

Tarvittavat muutokset liitteessä I olevan 2 kohdan, liitteen II ja liitteen III mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen ja markkinakäytännön muutoksiin määritetään 31 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

30 artikla

Neuvoa-antava komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 90/387/ETY 9 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea.

Komitea kuulee erityisesti teleorganisaatioiden edustajia, käyttäjiä, kuluttajia, valmistajia ja palvelujen tarjoajia.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyys mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

31 artikla

Sääntelykomitean menettely

1. 30 artiklan säännöksistä huolimatta seuraavaa menettelytapaa sovelletaan 25 ja 29 artiklojen kattamissa asioissa.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyys mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

4. Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

32 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät viimeistään 1.1.1998 komission niille ajallaan jättämän ehdotuksen pohjalta tämän direktiivin tarkistamisesta sen sopeuttamiseksi markkinoiden vapauttamisen tarpeita vastaavaksi.

2. Komissio tarkkailee tämän direktiivin toteuttamista ja antaa siitä kertomuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ensimmäisen kerran viimeistään 13 päivänä joulukuuta 1998. Kertomus perustuu muun muassa jäsenvaltioiden komissiolle ja ONP-komitealle toimittamiin tietoihin. Kertomuksessa voidaan tarpeen mukaan ehdottaa jatkotoimenpiteitä tämän direktiivin tavoitteiden täydelliseksi toteuttamiseksi.

33 artikla

Tämän direktiivin soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 13 päivänä joulukuuta 1996. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset.

34 artikla

Tämän direktiivin voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

35 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 1995.

Euroopan parlamentin
puolesta
K. HÄNSCH
Puhemies

Neuvoston puolesta
J. L. DICENTA BALLESTER
Puheenjohtaja

LIITE I

JÄSENTELY 4 ARTIKLAN MUKAISTA TIETOJEN JULKAISEMISTA VARTEN

1. Teleorganisaatioiden nimet ja osoitteet

eli kiinteitä yleisiä puhelinverkkoja ja/tai pientaajuuspuheviestityspalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden nimet ja pääkonttorin osoitteet.

2. Tarjottavat telepalvelut

2.1 Kiinteän yleisen puhelinverkon liittymätyypit

Tiedot yleisesti tarjottavissa verkon liittymätyypeissä käytettävien rajapintojen teknisistä ominaisuuksista, mukaan lukien soveltuvin osin viittaukset kansallisiin ja/tai kansainvälisiin standardeihin tai suosituksiin 24 artiklan mukaisesti;

— analogisista ja/tai digitaalisesti toimivista verkoista:

- a) yksilinjainen liittymä,
- b) monilinjainen liittymä,
- c) ohivalinta,
- d) muut yleisesti tarjottavat liittymät;

— digitaalisista monipalveluverkoista (ISDN):

- a) eritelmä perus- ja järjestelmäliittymistä S/T-rajapinnoissa, signaalointiprotokolla mukaan lukien,
- b) tiedot pientaajuuspuheviestityspalveluja mahdollistavista verkkopalveluista,
- c) muut yleisesti tarjottavat liittymät;

— ja kaikenlaisista muista yleisesti tarjottavista liittymistä.

Edellä mainittujen 4 artiklan mukaisesti säännöllisin väliajoin julkaistavaksi edellytettävien tietojen lisäksi teleorganisaatioiden on kohtuuttomasti viivyttämättä ilmoitettava päätelaitteiden toimittajille mistä tahansa verkon ominaisuuksista, joiden on havaittu haittaavan hyväksytyjen päätelaitteiden häiriötöntä toimintaa.

2.2 Tarjottavat puhelinpalvelut

Tarjottavien peruspientaajuuspuheviestityspalvelujen kuvaus, josta ilmenee, mistä alkumaksu ja laskutuskauten vuokra koostuvat (esimerkiksi operaattoripalvelut, puhelinluettelot, ylläpito).

Kuvaus sellaisista pientaajuuspuheviestityspalvelun valinnaisista toiminnoista ja ominaisuuksista, jotka on taksoitettu eri tavalla kuin perustarjonta, mukaan lukien soveltuvin osin 24 artiklan mukaiset viittaukset asiaa koskeviin teknisiin standardeihin tai eritelmiin, joita nämä toiminnot ja ominaisuudet noudattavat.

2.3 Tariffit

liittymisestä, käytöstä ja ylläpidosta, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot kaikenlaisista alennetuista tariffeista.

2.4 Korvaus-/hyvitysmaksukäytäntö

mukaan lukien tarkat tiedot kaikenlaisista tarjottavista korvaus-/hyvitysmaksukäytännöistä.

2.5 Tarjottavat ylläpitopalvelutyypit

2.6 Tilauskäytäntö

mukaan lukien teleorganisaation osoittamat palvelupisteet.

2.7 Tavanomaiset sopimusehdot

mukaan lukien soveltuvin osin sopimuksen vähimmäiskesto.

3. Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Tähän on sisällytettävä selkeä kuvaus kaikista toimiluvan myöntämisen ehdoista, joilla on vaikutusta käyttäjiin, palvelujen tarjoajat mukaan lukien, ja vähintään

— tiedot toimiluvan myöntämisen ehtojen luonteesta, erityisesti siitä, edellytetäänkö henkilöiden erillistä rekisteröintiä ja/tai valtuuttamista vai onko toimilupa luonteeltaan yleinen eli sellainen, jossa erillistä rekisteröintiä ja/tai valtuuttamista ei edellytetä,

- kaikenlaisten asiaan liittyvien lupien tai valtuutusten voimassaoloaika,
- luettelo kaikista asiakirjoista, joissa mainitaan jäsenvaltion asettamat asiaan kuuluvat toimilupaehdot.

4. Päätelaitteiden verkkoonliittämisen ehdot

Tähän on sisällytettävä tyhjentävä katsaus kansallisten sääntelyviranomaisten määräämistä päätelaitteita koskevista vaatimuksista direktiivin 91/263/ETY säännösten mukaisesti, mukaan lukien soveltuvin osin asiakkaan tiloissa olevia johtoja ja verkon liityntäpisteen sijaintia koskevat ehdot.

5. Liittymisen ja käytön rajoitukset

Tähän on sisällytettävä kaikenlaiset 22 artiklan vaatimusten mukaisesti asetetut liittymis- ja käyttörajoitukset.

6. Suoritustasoa ja palvelujen laatua kuvaavat parametrit

Määritelmät, mittausmenetelmät, tavoitteet ja saavutettua suoritustasoa kuvaavat luvut 5 artiklan vaatimusten mukaisesti.

7. Tavoitteet uusien palvelujen, ominaisuuksien, toimintojen ja tariffien käyttöönotossa

Tavoitteet on julkaistava 9 ja 15 artiklojen edellyttämällä tavalla.

8. Erityisen verkkoliittymän ehdot

Tähän on sisällytettävä kansallisten sääntelyviranomaisten 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti erityisille verkkoliittymille asettamat ehdot.

9. Kustannuslaskentajärjestelmän kuvauksen saatavuus

Osoite, josta kustannuslaskentajärjestelmän kuvaus voidaan 13 artiklan edellyttämällä tavalla pyytää.

10. Kansallisen numerointisuunnitelman pääpiirteet

21 artiklan edellyttämällä tavalla.

11. Luettelotietojen käytön ehdot

16 artiklan c alakohdan edellyttämällä tavalla.

12. Sovittelu ja riitojen ratkaisumenettely

Tähän on sisällytettävä käyttäjille tarkoitetut ohjeet käytettävissä olevista vetoomusmekanismeista teleorganisaatioihin liittyvien riitojen sovitteluksi ja ratkaisemiseksi 27 artiklassa mainitun menettelyn mukaan. Tähän on myös sisällytettävä yhteenvedo 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista riitojen ratkaisumenettelyistä.

13. Menettely laskujen maksamattajättämistapauksissa

23 artiklan edellyttämällä tavalla.

*LIITE II***TOIMITUSAJAN JA PALVELUJEN LAADUN MITTARIT 5 ARTIKLAN VAATIMUSTEN MUKAISESTI**

Seuraavassa listassa on esitetty alueet, joita 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen teleorganisaatioiden on mitattava palvelujen laadun mittareilla:

- verkkoliittymän alkutoimitusaika
 - vikojen määrä liittymää kohden
 - vian korjausaika
 - epäonnistuneiden puhelujen määrät
 - valintääänen viive
 - puhelunmuodostusviive
 - siirronlaatuilastot
 - vastausaika operaattoripalveluissa
 - toimintakuntoisten kolikoilla ja korteilla toimivien yleisöpuhelimien määrien suhde
 - laskutustarkkuus.
-

LIITE III

KEHITTYNEIDEN TOIMINTOJEN TARJOAMINEN 9 ARTIKLAN MUKAISESTI

1. Luettelo 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toiminnoista

a) *Äänitaajuustoiminnot (DTMF),*

joissa kiinteä yleinen puhelinverkko tukee äänitaajuuspuhelimien käyttöä merkinannossa vaihteeseen ITU-T suosituksessa Q.23 määriteltyjä ääniä käyttäen ja tukee samojen äänien käyttöä päästä päähän -merkinannossa koko verkossa sekä yhdessä jäsenvaltiossa että jäsenvaltioiden välillä.

b) *Ohivalinta (tai vastaavan toiminnon tarjoavat toiminnot),*

joissa vaihteen tai muun sellaisen yksityisen järjestelmän käyttäjille voidaan soittaa suoraan kiinteästä yleisestä puhelinverkosta ilman vaihteenhoitajan välitystä.

c) *Puhelun siirto,*

joissa saapuvat puhelut ohjautuvat toiseen numeroon (esimerkiksi jos numero ei vastaa tai se on varattu tai kaikissa tapauksissa) samassa tai eri jäsenvaltiossa.

Tämän toiminnon tarjoamisessa on noudatettava asiaan kuuluvaa tietojen ja yksityisyyden suojaamista käsittelevää lainsäädäntöä.

d) *Kutsuvan tilaajan tunnistus,*

joissa puhelun vastaanottaja näkee soittajan numeron ennen vastaamista.

Tämän toiminnon tarjoamisessa on noudatettava asiaan kuuluvaa tietojen ja yksityisyyden suojaamista käsittelevää lainsäädäntöä.

2. Luettelo 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista palveluista ja toiminnoista:

a) *Yhteisönlaajuiset ilmaispuhelupalvelut*

Tällaisiin palveluihin, joita on vaihtelevasti kutsuttu vihreiksi numeroiksi, ilmaispuheluiksi, 0800-numeroiksi ja niin edelleen, luetaan palvelut, joissa soittaja ei maksa puhelusta mitään tai maksaa vain osan puhelun kustannuksista.

b) *Yhteisönlaajuinen kioskilaskutus*

Kioskilaskutuksella tarkoitetaan toimintoa, jolla teleorganisaation verkon välityksellä käytetyn palvelun veloitus yhdistetään verkon puhelumaksuihin.

c) *Yhteisönlaajuinen puhelun siirto*

eli meneillään olevan puhelun kääntäminen samassa tai eri jäsenvaltiossa olevalle kolmannelle osapuolelle.

d) *Yhteisönlaajuinen automaattinen vastapuhelutoiminto puheluille, joissa sekä soittaja että vastaaja ovat yhteisön alueella,*

joissa vastaaja suostuu maksamaan puhelun soittajan pyynnöstä ennen kuin puhelu yhdistetään.

e) *Yhteisönlaajuinen kutsuvan tilaajan tunnistus,*

joissa puhelun vastaanottaja näkee soittajan numeron ennen vastaamista.

Tämän toiminnon tarjoamisessa on noudatettava asiaan kuuluvaa tietojen suojaamista ja yksityisyyttä käsittelevää lainsäädäntöä.

f) *Muiden jäsenvaltioiden operaattoripalvelujen käyttö,*

joissa yhdessä jäsenvaltiossa olevat käyttäjät voivat soittaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan operaattori-/neuvontapalveluun.

g) *Muiden jäsenvaltioiden luettelopalvelujen käyttö,*

joissa yhdessä jäsenvaltiossa olevat käyttäjät voivat soittaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan luettelopalveluun.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 10 päivänä heinäkuuta 1995,

Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen edistämistä koskevan ohjelman täytäntöönpanosta (MEDIA II — Kehittäminen ja levitys) (1996—2000)

(95/563/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) Brysselissä 10 ja 11 päivänä joulukuuta 1993 kokoontunut Eurooppa-neuvosto on ottanut huomioon valkoisen kirjan ”Kilpailukyky, kasvu ja työllisyys” Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden toiminnalle; valkoisessa kirjassa kannatetaan sellaista teollisen kehityksen suuntausta, joka perustuu maailmanlaajuiseen kilpailuun, kasvun ja työllisyyden osatekijään, ja erityisesti 5 luvun c kohdassa painotetaan audiovisuaalisen alan taloudellista merkitystä,
- 2) Korfulla 24 ja 25 päivänä kesäkuuta 1994 kokoontunut Eurooppa-neuvosto on ottanut huomioon Bangemannin työryhmän kertomuksen ”Eurooppa ja maailmanlaajuinen tietoyhteiskunta — Suosituksia Eurooppa-neuvostolle”, jossa tunnustetaan erityisesti audiovisuaalisen teollisuuden ohjelmien sisällön strateginen merkitys,

3) neuvosto (teollisuus/televiestintä) on kokouksessaan 28 päivänä syyskuuta 1994 ottanut myönteisesti vastaan komission 19 päivänä heinäkuuta 1994 antaman tiedonannon ”Kohti Euroopan tietoyhteiskuntaa: toimintasuunnitelma” ja korostanut tarvetta parantaa Euroopan audiovisuaalisen teollisuuden kilpailukykyä,

4) neuvosto on ottanut huomioon 17 päivänä kesäkuuta 1994 vihreän kirjan ”Audiovisuaalisia ohjelmia tuottavan teollisuuden kehittämisen strategiset vaihtoehdot”,

5) komissio on kuullut alan ammattilaisia vihreässä kirjassa esitellyistä vaihtoehdoista erityisesti järjestämällä ”Euroopan audiovisuaalikonferenssin” Brysselissä 30 päivästä kesäkuuta 2 päivään heinäkuuta 1994; tämän kuulemisen yhteydessä kävi ilmi, että Euroopan audiovisuaalisen teollisuuden voimistettu tukiohjelma on erittäin tarpeellinen, erityisesti kehityksen ja levityksen alalla,

6) Euroopan parlamentti on ”Euroopan audiovisuaalikonferenssia” valmistellessaan tarkastellut toukokuun 6 päivänä 1994 antamassaan⁽⁴⁾ päätöslauselmassa audiovisuaalisen alan ongelmia neuvoston 3 päivänä lokakuuta 1989 antaman direktiivin 89/552/ETY mukaisesti, jolla pyritään yhteensovittamaan eräitä jäsenvaltioiden kuvanlähetystoiminnan⁽⁵⁾ (”Televisio ilman rajoja”) harjoittamista koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ja arvioinut, että ne etusijalle asetettavat seikat, jotka määriteltiin erityisesti MEDIA-ohjelman muutoksista käydyin keskustelun aikana, ts. rahoitus,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 108, 29.4.1995, s. 8⁽²⁾ EYVL N:o C 166, 3.7.1995, s. 191⁽³⁾ EYVL N:o C 256, 2.10.1995, s. 24⁽⁴⁾ EYVL N:o C 205, 25.7.1994, s. 561⁽⁵⁾ EYVL N:o L 298, 17.10.1989, s. 23

- esituotanto, levitys ja koulutus, ovat olennaisia tavoitteita järjestelmällisiä ja lujia eurooppalaisia verkkoja hahmoteltaessa,
- 7) talous- ja sosiaalikomitea on 14 päivänä syyskuuta 1994 antanut lausunnon vihreästä kirjasta ja arvioinut, että MEDIA:n kaltaisilla Euroopan mittakaavassa laadituilla ohjelmilla voisi olla myönteinen vaikutus eurooppalaisten ohjelmien rakenteen ja eurooppalaisten tuotantokeinojen kehitykseen,
- 8) komissio on pannut täytäntöön neuvoston 21 päivänä joulukuuta 1990 tehdyllä päätöksellä 90/685/ETY hyväksytyin "Toimintaohjelman Euroopan audiovisuaalisen teollisuuden kehittämisen edistämiseksi (MEDIA) (1991—1995)", joka koskee toimintaohjelman toteuttamista Euroopan audiovisuaalisen teollisuuden kehittämisen edistämiseksi (MEDIA) (1991-1995)⁽¹⁾ ja johon kuuluvat erityisesti Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen tukemiseen tarkoitetut toiminnot,
- 9) tutustuttuaan komission 23 päivänä heinäkuuta 1993 antamaan tiedonantoon MEDIA-ohjelmasta kaksi vuotta sen täytäntöönpanon jälkeen laaditusta arviointikertomuksesta neuvosto totesi kokouksessaan 5 päivänä marraskuuta 1993, että oli aiheellista tutkia sellaisia toimenpiteitä, jotka olisivat tarpeen MEDIA II -ohjelman käynnistämiseksi vuoden 1995 jälkeen,
- 10) Eurooppa-neuvosto kehotti Essenissä 9 ja 10 päivänä joulukuuta 1994 pidetyssä kokouksessaan komissiota tekemään ehdotuksia uutta MEDIA-ohjelmaa varten,
- 11) perustamissopimuksen 128 artiklan 4 kohdan mukaisesti yhteisö ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon muiden mainitun sopimuksen määräysten mukaisessa toiminnassaan; olisi siis huolehdittava, että tähän ohjelmaan osallistuminen heijastaa Euroopan kulttuurien monimuotoisuutta,
- 12) on tarpeen ottaa huomioon audiovisuaalisen alan kulttuuriin liittyvät näkökohdat,
- 13) MEDIA-ohjelmassa saadut kokemukset huomioon ottaen olisi toimittava pääasiassa ennen tuotantoa ja sen jälkeen (esi- ja jälkituotanto); olisi edistettävä yritysten, erityisesti pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritykset), aloitteellisuudelle ja kehitykselle suotuisaa ympäristöä,
- 14) Euroopan audiovisuaalisten markkinoiden syntyyn tarvitaan direktiivin 89/552/ETY 6 artiklassa määriteltyjen eurooppalaisten, ts. unionin jäsenvaltioista peräisin olevien teosten kehittämistä,
- 15) audiovisuaalisia ohjelmia tuottavan teollisuuden kilpailukyky edellyttää uusien teknologioiden käyttöä ohjelmien kehittämisvaiheessa,
- 16) olisi parannettava eurooppalaisten elokuvateosten levitysedellytyksiä erityisesti Euroopan markkinoilla; on välttämätöntä kannustaa levittäjien, elokuvateatterien omistajien ja tuottajien yhteistyötä ja tukea yhteisiä aloitteita, jotka mahdollistavat eurooppalaista ohjelmatuotantoa koskevat yhteiset toimet,
- 17) eurooppalaisten teosten televisioesitysten edellytyksiä erityisesti eurooppalaisilla markkinoilla olisi parannettava; on tarpeen kannustaa televisioyhtiöiden ja tuottajien yhteistyötä ja tukea yhteisiä aloitteita, jotka mahdollistavat eurooppalaista ohjelmantuotantoa koskevat yhteiset toimet,
- 18) olisi edistettävä itsenäisen eurooppalaisen tuotannon menekkiä sekä helpotettava pääsyä markkinoille,
- 19) olisi parannettava eurooppalaisen audiovisuaalisen perinnön hyödyntämistä ja vastattava ohjelmamarkkinoiden tarpeisiin tällä alalla,
- 20) kehittämiseen ja levitykseen annettavan tuen osalta on otettava huomioon sellaiset rakenteelliset tavoitteet kuin potentiaalinen kehittäminen sellaisissa maissa tai sellaisilla alueilla, joiden audiovisuaalinen tuotantokapasiteetti on vähäinen ja/tai jotka ovat kooltaan ja kielialueeltaan pieniä, ja/tai itsenäisen tuotantosektorin ja erityisesti pk-yritysten kehittäminen,
- 21) tähän päätökseen on sisällytetty tämän ohjelman koko keston ajaksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6 päivänä maaliskuuta 1995 antaman julistuksen 2 kohdan mukainen rahoitusohje, tämän kuitenkin vaikuttamatta perustamissopimuksessa määriteltyyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan,
- 22) toissijaisuusperiaatetta noudattaen yhteisön toiminnan on tuettava ja täydennettävä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimintaa,
- 23) olisi jatkettava ja voimistettava MEDIA-ohjelman avaamista Keski- ja Itä-Euroopan assosioitujen maiden (KIE-maat) osallistumiselle, näiden maiden kanssa tehtyihin tai tehtävien yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevien assosiointisopimusten lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen ehtojen mukaisesti, sekä Kyproksen, Maltan ja ETA-sopimuksen tehneiden EFTA-maiden osallistumiselle lisämäärärahon pohjalta, samojen sääntöjen mukaan, joita sovelletaan EFTA-maihin, näiden maiden kanssa sovitettujen menettelyjen mukaisesti; lisäksi tämä ohjelma olisi avattava yhteistyölle muiden sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka ovat tehneet

⁽¹⁾ EYVL N:o L 380, 31.12.1990, s. 37

audiovisuaalista alaa koskevia lausekkeita sisältäviä sopimuksia; tämän osallistumisen tai tämän yhteistyön yksityiskohtaiset säännöt olisi vahvistettava asianomaisten osapuolten välillä asian tullessa ajankohtaiseksi, ja

- 24) olisi myönnettävä yhteisön tuki etukäteen tehdyn arvioinnin ja jälkikäteen tehtävän seurannan ja arvioinnin pohjalta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään kaudeksi 1 päivästä tammikuuta 1996 31 päivään joulukuuta 2000 ohjelma (jäljempänä ”ohjelma”) edistämään eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten kehittämistä ja niiden levitystä unionin sisä- ja ulkopuolella eurooppalaisen audiovisuaalisen teollisuuden vahvistamiseksi.

2 artikla

Ohjelman tavoitteet ovat seuraavat:

1) Kehittämisen alalla:

- taloudellista ja teknistä apua antamalla edistää yritysten esittämien, erityisesti Eurooppaan markkinoille tarkoitettujen hankkeiden kehittämistä, audiovisuaalisen perinnön hyödyntäminen mukaan lukien, ja edistää ympäristöä, joka suosii yritysten oma-aloitteisuutta ja niiden kehitystä, sekä tukea niiden järjestäytymistä verkoiksi,
- edistää luovan työskentelyn ja animaation uusia tekniikoita käyttävien hankkeiden kehittämistä, audiovisuaalisen perinnön hyödyntäminen mukaan lukien, sekä edistää ympäristöä, joka suosii yritysten oma-aloitteisuutta ja kehitystä sekä tukea niiden järjestäytymistä verkoiksi;

2) Levityksen alalla:

- vahvistaa eurooppalaista elokuva- ja videoalan levitystä edistämällä eurooppalaisten levittäjien järjestäytymistä verkoiksi ja kannustamalla niitä sijoittamaan elokuvateatterilevitykseen tarkoitettujen eurooppalaisten elokuvien tuotantoon,
- edistää eurooppalaisten elokuvien laajempaa maidenvälistä levitystä niiden jakelua ja niiden esittämistä elokuvasaleissa edistävillä toimenpiteillä sekä edistää toimijoiden järjestäytymistä verkoiksi,
- edistää eurooppalaista ja maailmanlaajuisia yleisöä mahdollisesti kiinnostavien eurooppalaisten

televisio-ohjelmien liikkumista Euroopan unionin sisä- ja ulkopuolella kannustamalla riippumattomia eurooppalaisia tuottajia yhteistyöhön eurooppalaisten levittäjien kanssa tällaisten ohjelmien tuottamiseksi,

- tukea aktiivisesti audiovisuaalisten teosten ja elokuvien monikielisyttä,
- edistää riippumatonta eurooppalaista tuotantoa ja sen pääsyä markkinoille menekinedistämispalvelujen ja -kampanjoiden avulla.

Ohjelman tavoitteiden on edistettävä

- eurooppalaisen audiovisuaalisen teollisuuden kilpailukyyn vahvistamista erityisesti Euroopan markkinoilla tukemalla sellaisten hankkeiden kehittämistä, joilla on todelliset mahdollisuudet riittävään levitykseen,
- Euroopan kielellisen ja kulttuurisen moninaisuuden kunnioitusta,
- eurooppalaisen audiovisuaalisen perinnön hyödyntämistä,
- valmiuksien kehittämistä maissa tai alueilla, joissa on vähäiset mahdollisuudet audiovisuaaliseen tuotantoon ja/tai joiden pinta-ala tai kielialue on pieni,
- riippumattoman tuotannon ja levityksen ja erityisesti alan pienten ja keskisuurten yritysten kehittämistä.

3 artikla

Edellä olevan 2 artiklan mukaisen yhteisön tuen saajien on rahoitettava itse huomattava osa kustannuksista. Yhteisön tuki ei ylitä 50:tä prosenttia toimintakustannuksista.

Viitteellinen rahoitusmäärä tämän ohjelman toteuttamiseksi 1 artiklassa määrätyle ajanjaksolle on 265 miljoonaa ecua.

Vuotuiset määrärahat myöntää budjettivallan käyttäjä rahoitusnäkymien asettamissa rajoissa.

Ohjelman puitteissa tukea saavien yritysten on oltava jatkuvasti jäsenvaltioiden ja/tai jäsenvaltioiden kansalaisten hallinnassa joko välittömästi tai pääosakkuudella, sanotun kuitenkin rajoittamatta sopimusten ja yleissopimusten soveltamista, joissa yhteisö on sopimusosapuolena.

4 artikla

Ohjelman puitteissa myönnetty taloudellinen tuki annetaan lainoina, takaisin maksettavina ennakkoina tai

tukina, kuten liitteessä on määritelty. Tämän ohjelman puitteissa myönnettyjen summien sekä Media-ohjelman(1991—1995) puitteissa harjoitetusta toiminnasta tulevat takaisinmaksut varataan Media II -ohjelman tarpeisiin.

5 artikla

1. Komissio vastaa ohjelman toteuttamisesta liitteessä esitettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Tässä tehtävässä komissiota avustaa komitea, jossa on kaksi edustajaa kustakin jäsenvaltiosta ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja antaa komitealle lausuntoa varten ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä, jotka koskevat

- yksityiskohtaisia sääntöjä liitteessä määrättyjen toimintojen toteuttamisesta,
- ehdotuspyyntöjen sisältöä, hankkeiden hyväksymis- ja valintaperusteiden ja -menettelyjen määrittelyä sekä välittävien järjestöjen lopullista valintaa,
- ohjelman vuosittaista sisäistä painotusta koskevia kysymyksiä, mukaan lukien levityksen alalla toteutettaviksi tarkoitettujen toimintojen painotus,
- toimintojen seuranta ja arviointia koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

Lisäksi komission edustaja antaa komitealle lausuntoa varten selvityksen kaikista yhteisön määrärahoista, jotka ylittävät 300 000 ecua vuodessa kehityksen osalta sekä 500 000 ecua vuodessa levityksen osalta. Komitea voi tarkistaa tämän rajan saatujen kokemusten perusteella.

3. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa toimitaan seuraavasti:

— komissio lykkää päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella;

— neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa tarkoitettun ajan kuluessa.

4. Komissio voi kuulla komiteaa kaikissa tämän päätöksen soveltamista koskevista asioista.

Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komissio ottaa, niin suurelta osin kuin mahdollista, huomioon komitean lausunnon. Se ilmoittaa komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

Komission edustaja tiedottaa komitealle hyvissä ajoin ja säännöllisesti tämän ohjelman puitteissa myönnetystä rahoitustuesta (määrät, kesto, jakauma, tuen saajat).

6 artikla

Tähän ohjelmaan voivat osallistua Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneet maat (KIE-maat) näiden maiden kanssa tehtyjen tai tehtävien assosiointisopimusten yhteisön ohjelmiin osallistumista koskeviin lisäpöytäkirjoihin perustuvien edellytysten mukaisesti.

Kypros, Malta ja ETA-sopimuksessa osapuolina olevat EFTA-maat voivat osallistua tähän ohjelmaan lisämäärärahojen pohjalta EFTA-maihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti näiden maiden kanssa sovittavia menettelyjä noudattaen.

Ohjelma tarjoaa myös mahdollisuuden yhteistyöhön sellaisten muiden kolmansien maiden kanssa, joiden yhteistyösopimukseen sisältyy audiovisuaalista alaa koskevia lausekkeita.

Tällaista osallistumista tai yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan aikanaan niiden osapuolten kesken, joita asia koskee.

7 artikla

1. Komissio takaa, että päätöksessä tarkoitettujen toimintatarkoitusten arvioidaan ennakoita, niitä seurataan ja ne arvioidaan jälkepäin.

2. Valitut tuen saajat antavat vuosittain kertomuksen komissiolle.

3. Hankkeiden toteuttamisen päätteeksi komissio arvioi hankkeiden toteuttamistavan ja niiden vaikutuksen selvittääkseen, onko alunperin asetetut tavoitteet saavutettu.

4. Kahden vuoden ja kuuden kuukauden kuluttua ohjelman täytäntöönpanosta ja kuuden kuukauden kuluessa tämän ajanjakson päättymisestä komissio, pantuaan asian vireille komiteassa 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen, esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle arviointikertomuksen saavutetuista tuloksista, johon on tarvittaessa liitetty kaikki ohjelman mukauttamiseksi suoritettavat toimenpiteet.

Komissio arvioi kertomuksensa yhteydessä liitteen 1.2.1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien

vertailevat tulokset ja vertaa niitä ohjelmalle asetettuihin tavoitteisiin. Se antaa komitean käsiteltäväksi, 5 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen, asianmukaisia ehdotuksia kunkin järjestelmän osuudesta ja yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä ohjelman jatkoa varten.

5. Ohjelman toteuttamisen päätteeksi komissio esittää parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen ohjelman toteuttamisesta ja tuloksista.

Tehty Brysselissä 10 päivänä heinäkuuta 1995.

Neuvoston puolesta

P. SOLBES MIRA

Puheenjohtaja

LIITE

1. TOTEUTETTAVAT TOIMINNAT

Ehdotettuihin toimintoihin kuuluu seuraavaa:

1.1. Kehittämisen alalla

Kuvitteellisten teosten, dokumentti- ja animaatioteosten kehittämisedellytysten (esituotanto) parantaminen ajatellen näiden teosten pääsyä Euroopan ja kansainvälisille markkinoille, toisin sanoen:

- edistää yritysten esittämien eurooppalaiselle ja kansainväliselle yleisölle suunnattujen kuvitteellisten teosten, dokumentti- ja animaatioteosten (elokuva, televisio) kehittämistä tukemalla (tekniikkaa koskeva tuki ja/tai rahoitustuki) tekstittämiseen liittyvää tekniikkaa (työhuoneita, käsikirjoittajaryhmiä...), rahoitusjärjestelyjä ja markkinointisuunnitelman valmistelua; edistää yritysten oma-aloitteisuutta ja niiden kehitystä suosivan ympäristön muodostamista sekä tukea yrityksiä, jotka esittävät alan kehittämiseksi hankekokonaisuuksia, joilla on mahdollisuuksia erityisesti Euroopan markkinoilla, sekä tukea näiden yritysten verkoiksi järjestäytymistä,
- edistää yritysten oma-aloitteisuutta ja niiden kehitystä suosivan ympäristön muodostamista sekä tukea yrityksiä, jotka esittävät uusien teknologia-alojen ja animaatioalan erityisesti Euroopan markkinoita koskevia kehittämishankkeita, sekä tukea tällaisten yritysten verkoiksi järjestäytymistä.

1.2. Levitysalalla

1.2.1 Elokuvateatteri- ja videolevitys:

edellä 2 artiklan 2 kohdassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetaan seuraavat toimintamuodot:

- a) Eurooppalaisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten levittäjiä ja videokustantajia koskeva takaisin maksettavan tuen järjestelmä.

Tämän järjestelmän tarkoituksena on

- edistää sellaisten eurooppalaisten levittäjien verkoiksi järjestäytymistä, joilla on yhteisiä strategioita erityisesti Euroopan markkinoilla,
- kannustaa erityisesti levittäjiä sijoittamaan eurooppalaisille elokuville sopivaan myynninedistämiseen ja levitykseen riippumatta niiden tuotantobudjetista,
- edistää eurooppalaisten teosten videotallenteiden kustantamista ja levitystä,
- tukea aktiivisesti eurooppalaisten teosten esittämistä eri kielillä (jälkiäänitys, tekstitys, monikielinen tuotanto);

- b) Eurooppalaisten levittäjien tukijärjestelmä, jossa tukea myönnetään suhteessa eurooppalaisten elokuvien kansallisen alueen ulkopuolella saavuttamiin katsojamääriin elokuvakohtaisen ja maan mukaan vaihtelevan määrän asettamissa rajoissa.

Levittäjät voivat käyttää näin muodostuvan tuen vain sijoittamalla sen

- sellaisten eurooppalaisten elokuvien tuotantoon, joita voidaan levittää erityisesti Euroopan markkinoilla,
- toimituksellisiin kuluihin (kopioiden valmistaminen, jälkiäänitys, tekstitys) sekä myynninedistämisen- ja mainoskuluihin.

Ohjelman ensimmäisen soveltamisvuoden aikana komissio laatii b kohdassa tarkoitetun järjestelmän mahdollisista yksityiskohtaisista säännöistä, järjestelmän kustannuksista ja vaikutuksesta arviointikertomuksen, jonka se antaa komitean käsiteltäväksi 5 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen, jotta voitaisiin määrittellä edellytykset ohjelman toteuttamiseksi käytännössä kokeiluluonteisesti kahden vuoden ajan.

Edellä olevan 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun kertomuksensa yhteydessä komissio arvioi järjestelmien a ja b vertailevat tulokset ja vertaa niitä ohjelman tavoitteisiin. Se antaa komitean käsiteltäväksi, 5 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen, asianmukaisia ehdotuksia kummankin järjestelmän osuudesta ja niiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ohjelman jatkoa varten huolehtien sopivan tasapainon säilymisestä näiden järjestelmien välillä.

Tuen saajien valintaperusteisiin voi kuulua määräyksiä, joiden tarkoituksena on jaotella hankkeet niiden budjettiluokan mukaan.

Erityistä tukea myönnetään elokuville, joista on hyötyä Euroopan kulttuurien moninaisuuden esille tuomisessa;

- c) Edellä olevassa 5 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen määriteltävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisen asianmukaisen tuen tarkoituksena on myös kannustaa elokuvateatterien omistajia tarjoamaan ohjelmistossaan merkittävässä määrin eurooppalaisia elokuvia kaupallisissa ensi-iltateattereissa tietyn vähimmäiskeston ajan.

1.2.2 *Televisiolähetys*

— Kannustetaan riippumattomia tuottajia toteuttamaan teoksia, joihin osallistuu vähintään kaksi mieluiten eri kielialueeseen kuuluvaa lähetyksestä vastaavaa yritystä useista jäsenvaltioista, ja edistetään riippumattomien eurooppalaisten tuottajien tuottamien ohjelmien (kuvitteellisten teosten, dokumenttien ja animaatioiden) lähettämistä televisiokanavien välityksellä.

— Tuetaan aktiivisesti näiden teosten esittämistä useilla kielillä (jälkiäänitys, tekstitys ja monikieliset tuotannot).

Tuen saajien valintaperusteisiin voi kuulua määräyksiä, joiden tarkoituksena on erotella hankkeet niiden budjettiluokan mukaan.

Erityistä tukea myönnetään audiovisuaalisille teoksille, joista on hyötyä Euroopan kulttuurien moninaisuuden esille tuomisessa.

1.2.3 *Myynnin edistäminen ja markkinoille pääsy*

Parannetaan riippumattomien tuottajien ja levittäjien edellytyksiä päästä Euroopan ja kansainvälisille markkinoille tukemalla yrityksiä myynninedistämiseksi, yhteyksien luomisessa ja avustamalla niitä Euroopan ja kansainvälisellä tasolla järjestettyjen kaupallisten tilaisuuksien (myyntitilaisuuksien, messujen, festivaalien ja muiden tapaamismuotojen) puitteissa.

2. TÄYTÄNTÖÖNPANOMENETTELY

2.1 Toimintatapa

Komissio toimii ohjelman toteuttamiseksi tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Se kuulee myös muita osapuolia, joita asia koskee.

Komissio valvoo, että ammattilaisten osallistuminen ohjelmaan on maantieteellisesti tasaisesti painotunutta ja kuvastaa Euroopan kulttuurien monimuotoisuutta, kiinnittäen erityistä huomiota sellaisten maiden erityistarpeisiin, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kieli-alue tai pinta-ala on pieni, sekä toisistaan riippumattomien tuotannon ja levityksen sekä erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten kehittämiseen.

2.2 Rahoitus

2.2.1 *Yhteisön tuki*

Yhteisön osuus ei ylitä 50:tä prosenttia suunniteltujen toimintojen kustannuksista, ja se myönnetään takaisin maksettavina ennakkoina, lainoina tai tukina. Loput tulevat erityisesti teollisuusosapuolilta.

Teosten monikielisyyttä tuettaessa yhteisö osallistuu myöntämällä tukea toiminnalle.

2.2.2 *Ennakoarviointi, seuranta ja jälkikäteen suoritettava arviointi*

Ennen kuin komissio hyväksyy yhteisön tukea koskevan hakemuksen, se arvioi sen huolellisesti selvittääkseen sen yhdenmukaisuuden tämän päätöksen ja jäljempänä tämän liitteen 2 ja 3 kohdassa esitettyjen edellytysten kanssa.

Yhteisön tuki ei ylitä hankkeelle tarpeelliseksi katsottua vähimmäismäärää, tämän kuitenkin rajoittamatta päätöksen 3 artiklan soveltamista.

Yhteisön tukea koskeviin hakemuksiin on tarvittaessa kuuluttava

- rahoitussuunnitelma, jossa on eritelty kaikki hankkeiden rahoituksen osat, komissiolta haettu rahoitustuki mukaan lukien,

- työn alustava aikataulu,
- kaikki muut komission vaatimat tarpeelliset tiedot.

2.2.3 Rahoitusta koskevat määräykset ja rahoituksen valvonta

Komissio määrittelee tämän päätöksen mukaisiin toimintoihin liittyviä maksusitoumuksia ja maksuja koskevat säännöt varainhoitosäädösten asianmukaisten säännösten mukaisesti.

2.3 Soveltaminen

Komissio panee ohjelman täytäntöön tämän päätöksen 5 artiklana määrättyä menettelyä noudattaen.

2.3.1 Ohjelman toteuttamista varten ja erityisesti hankkeiden teknisen valinnan, ohjelman rahoitusta saavien hankkeiden seurannan ja arvioinnin sekä verkoiksi järjestäytymistä koskevien toimintojen osalta komissio huolehtii siitä, että se hyödyntää audiovisuaalisen alan tunnustettujen asiantuntijoiden pätevyyttä kehittämisen ja levityksen alalla.

Komissio voi tarvittaessa tätä varten käyttää välittäviä järjestöjä, jotka antavat sille ammatillisen asiantuntemuksensa perusteella teknistä apua ja esittävät tuen saajien valintaa koskevia ehdotuksia, tämän kuitenkin rajoittamatta muiden valintaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamista. Nämä järjestöt valitaan ehdotuspyynnön jälkeen 5 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

Komissio varmistaa ohjelman rahoitusta saavien lopullisen valinnan 5 artiklan 2 kohdan määräysten mukaisesti.

2.3.2 Lisäksi komissio ja jäsenvaltiot järjestävät ohjelman täytäntöönpanossa hyödyllisten tietojen keskinäisen vaihdon ja toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, erityisesti MEDIA-desk-toiminnan avulla, ohjelman eistämissä varmistamiseksi ja kannustaakseen ammatillisia osallistumaan mahdollisimman laajasti näihin toimintoihin ja huolehtiakseen pysyvästä yhteydestä jäsenvaltioiden eri tukea antaviin elimiin, jotta tämän ohjelman mukaiset toiminnot täydentäisivät kansallisia tukitoimenpiteitä.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä joulukuuta 1995,

Euroopan audiovisuaalisen ohjelmateollisuuden ammattilaisten koulutusohjelmien täytäntöönpanosta (Media II—koulutus)

(95/564/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾

sekä katsoo, että

- 1) Brysselissä 10 ja 11 päivänä joulukuuta 1993 kokoontunut Eurooppa-neuvosto on ottanut huomioon valkoisen kirjan ”Kilpailukyky, kasvu ja työllisyys” Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden toiminnan viiteenä; valkoinen kirja kannattaa sellaista teollisen kehityksen suuntausta, joka perustuu yleismaailmalliseen kilpailuun, kasvun ja työllisyyden osatekijään, ja toteaa erityisesti 7 luvussa tarpeen mukauttaa ammattitaito teollisiin ja teknologisiin muutoksiin,
- 2) Korfulla 24 ja 25 päivänä kesäkuuta 1994 kokoontunut Eurooppa-neuvosto on ottanut huomioon Bangemannin työryhmän kertomuksen ”Eurooppa ja maailmanlaajuinen tietoyhteiskunta — Suosituksia Eurooppa-neuvostolle”, jossa tunnustetaan erityisesti audiovisuaalisen teollisuuden ohjelmien sisällön strateginen merkitys,
- 3) neuvosto (teollisuus/televiestintä) on kokouksessaan 28 päivänä syyskuuta 1994 ottanut myönteisesti vastaan komission 19 päivänä heinäkuuta 1994 antaman tiedonannon ”Kohti Euroopan tietoyhteiskuntaa: toimintasuunnitelma” ja korostanut tarvetta parantaa eurooppalaisen audiovisuaalisen teollisuuden kilpailukykyä,
- 4) neuvosto on pannut merkille komission 1 päivänä syyskuuta 1994 antaman tiedonannon ”Euroopan

unionin teollisuuden kilpailupoliittikka”, joka osoittaa teknologian, tuotteiden ja ohjelmien (erityisesti audiovisuaalisten) kehitysnäkymien läheisen yhteyden palveluiden sekä liitännäisverkkojen kehitysnäkyymiin ja muistuttaa tarpeesta nostaa inhimillisten voimavarojen koulutuksen tasoa eurooppalaisen teollisuuden kilpailukyvyyn varmistamiseksi,

- 5) neuvosto on ottanut huomioon 17 päivänä kesäkuuta 1994 vihreän kirjan ”Audiovisuaalisen ohjelmateollisuuden kehittämisen strategiset vaihtoehdot”,
- 6) komissio on kuullut alan ammattilaisia vihreässä kirjassa esitellyistä vaihtoehdoista erityisesti järjestämällä ”Euroopan audiovisuaalikonferenssin” Brysselissä 30 päivästä kesäkuuta 2 päivään heinäkuuta 1994; tämän kuulemisen tuloksena kävi ilmi, että on olemassa suurta tarvetta eurooppalaisen audiovisuaalisen teollisuuden voimistetuille tukiohjelmalle, erityisesti koulutuksen alalla,
- 7) Euroopan parlamentti on ”Euroopan audiovisuaalikonferenssia” valmistellessaan tarkastellut toukokuun 6 päivänä 1994 antamassaan päätöslauselmassa⁽⁴⁾ audiovisuaalisen alan ongelmia neuvoston 3 päivänä lokakuuta 1989 antaman direktiivin 89/552/ETY⁽⁵⁾ mukaisesti, jolla pyritään yhteensovittamaan eräitä jäsenvaltioiden televisiolähetystoiminnan (”Televisio ilman rajoja”) harjoittamista koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ja arvioinut, että ne etusijalle asetettavat seikat, jotka määriteltiin erityisesti Media-ohjelman muutoksista käydyssä keskustelun aikana, toisin sanoen rahoitus, esituotanto, levitys ja koulutus, ovat olennaisia tavoitteita järjestelmällisiä ja lujia eurooppalaisia verkkoja hahmoteltaessa,
- 8) talous- ja sosiaalikomitea on 14 päivänä syyskuuta 1994 antanut lausunnon vihreästä kirjasta ja arvioinut, että Median kaltaisilla eurooppalaisessa mitta-kaavassa laadituilla ohjelmilla voisi olla myönteinen vaikutus eurooppalaisten ohjelmien rakenteen ja eurooppalaisten tuotantokeinojen kehitykseen,
- 9) komissio on pannut täytäntöön 21 päivänä joulukuuta 1990 tehdyllä neuvoston päätöksellä 90/685/

⁽¹⁾ EYVL N:o C 108, 29.4.1995, s. 4⁽²⁾ EYVL N:o C 256, 2.10.1995, s. 24⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1995 (EYVL N:o C 166 3.7.1995, s. 200), neuvoston yhteinen kanta, vavistettu 10 päivänä heinäkuuta 1995 (EYVL N:o C 281, 25.10.1995, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 15 päivänä marraskuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ EYVL N:o C 205, 25.7.1994, s. 561⁽⁵⁾ EYVL N:o L 298, 17.10.1989, s. 23

- ETY hyväksytyn toimintaohjelman Euroopan audiovisuaalisen teollisuuden kehittämisen edistämiseksi (Media) 1991—1995), joka koskee toimintaohjelman toteuttamista Euroopan audiovisuaalisen teollisuuden kehittämisen edistämiseksi (Media) (1991—1995)⁽¹⁾ ja johon kuuluvat erityisesti Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen tukemiseen tarkoitetut toiminnot,
- 10) tutustuaan komission 23 päivänä heinäkuuta 1993 antamaan tiedonantoon, joka koski Media-ohjelmasta kaksi vuotta sen täytäntöönpanon jälkeen laadittua arviointikertomusta, neuvosto totesi kokouksessaan 5 päivänä marraskuuta 1993, että oli aiheellista tutkia sellaisia toimenpiteitä, jotka olisivat tarpeen Media II -ohjelman käynnistämiseksi vuoden 1995 jälkeen,
- 11) Eurooppa-neuvosto kehotti Essenissä 9 ja 10 päivänä joulukuuta 1994 pidetyssä kokouksessaan komissiota tekemään ehdotuksia uutta Media-ohjelmaa varten,
- 12) neuvosto on 6 päivänä joulukuuta 1994 tehnyt päätöksen 94/819/EY⁽²⁾, jolla perustettiin toimintaohjelma Leonardo da Vinci Euroopan yhteisön ammattikoulutuspolitiikan toteuttamiseksi; edellä mainitun päätöksen 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissio huolehtii mainitun ohjelman ja yhteisön muiden koulutusalan toimenpiteiden kokonaisuuden johdonmukaisuudesta,
- 13) on aiheellista varmistaa asianmukainen toimintojen yhteensovitus ammattikoulutukseen liittyvän toiminnan kanssa, joka toteutetaan rakennerahastojen tavoitteiden yhteydessä,
- 14) perustamissopimuksen 128 artiklan 4 kohdan mukaisesti yhteisö ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon muiden mainitun sopimuksen määräysten mukaisessa toiminnassaan; on siis aiheellista valvoa, että tähän ohjelmaan osallistuminen heijastaa Euroopan kulttuurien monimuotoisuutta,
- 15) on välttämätöntä ottaa huomioon audiovisuaalisen alan kulttuuriin liittyvät näkökohdat,
- 16) eurooppalaisten audiovisuaalisten markkinoiden syntyminen edellyttää markkinoiden uusiin ulottuvuuksiin mukautettua ammattitaitoa erityisesti audiovisuaalisen alan taloudellisen ja kaupallisen hallinnon osalta ja uuden teknologian käyttämisen osalta ohjelmien luomisvaiheessa, kehityksessä, tuotannossa ja levityksessä,
- 17) on aiheellista varustaa ammatillaiset pätevyydellä, joka antaa heille edellytykset mahdollisimman laajasti hyödyntää markkinoita ja erityisesti niiden eurooppalaista ulottuvuutta ja audiovisuaalisia ohjelmia sekä kannustaa heidät kehittämään markkinoiden vaatimuksia vastaavia hankkeita,
- 18) on aiheellista vahvistaa eurooppalaisen audiovisuaalisen perinnön hyödyntämistä ja vastata ohjelma-markkinoiden vaatimuksiin tällä alalla,
- 19) ammattilaisten peruskoulutukseen on sisällyttävä talouden tai teknologian alan välttämättömät aiheet ja että näiden alojen nopea kehitys tekee toiminnot ammatillisen jatkokoulutuksen alalla erityisen tarpeelliseksi,
- 20) on aiheellista kannustaa ammatillisten koulutuskeskusten verkostumista taitotiedon vaihdon helpottamiseksi ja koulutusmoduuleiden luomiseksi eurooppalaisella tasolla,
- 21) ammatillisen koulutuksen tukemisessa on otettava huomioon rakenteelliset tavoitteet, kuten luomisen voimavarojen ja tuotannon kehittäminen sellaisissa maissa tai sellaisilla alueilla, joiden audiovisuaaliset tuotantomahdollisuudet ovat vähäisiä ja/tai jotka ovat kooltaan tai kielialueeltaan pieniä, ja/tai itenäisen tuotantolohkon ja erityisesti pienten ja keski-suurten yritysten kehittäminen (PK-yritykset),
- 22) mahdollisuuksien yhdenvertaisuus on Euroopan unionin politiikan peruseriaate, joka on otettava huomioon tämän ohjelman täytäntöönpanemisessa,
- 23) tähän päätökseen on sisällytetty tämän ohjelman koko keston ajaksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6 päivänä maaliskuuta 1995 antaman julistuksen 2 kohdan mukaiset rahoituspuitteet, ilman että tämä vaikuttaa perustamissopimuksessa määritellyyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan,
- 24) läheisyysperiaatetta noudattaen yhteisön toiminnan on tuettava ja täydennettävä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimintaa,
- 25) kaikki tässä ohjelmassa säädetyt toimenpiteet suuntaavat ylikansallisen yhteistyön tavoitteeseen, joka tuo lisäarvon jäsenvaltioiden tai ammattikoulutuksen tekijöiden toimiin, edellä mainitun läheisyysperiaatteen kunnioittamiseksi,
- 26) olisi seurattava ja voimistettava Media-ohjelman avaamista Keski- ja Itä-Euroopan assosioitujen maiden (KIE-maat) osallistumiselle, näiden maiden kanssa tehtyihin tai tehtävien yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevien assosiointisopimusten lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen ehtojen mukaisesti, sekä Kyproksen, Maltaan ja ETA-sopimuksen tehneiden EFTA-maiden osallistumiselle lisämäärärahojen pohjalta, samojen sääntöjen mukaan, joita sovelletaan EFTA-maihin, näiden maiden kanssa sovellettavien menettelyjen mukaisesti; lisäksi tämä

(¹) EYVL N:o L 380, 31.12.1990, s. 37

(²) EYVL N:o L 340, 29.12.1994, s. 8

ohjelma olisi avettava yhteistyölle muiden sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka ovat tehneet audiovisuaalista alaa koskevia lausekkeitä sisältäviä sopimuksia; tämän osallistumisen tai tämän yhteistyön yksityiskohtaiset säännöt olisi vahvistettava asianomaisten osapuolten välillä asian tullessa ajan-kohtaiseksi,

- 27) ohjelmassa säädetty toiminnat olisi koordinoitava kansainvälisten organisaatioiden, kuten Euroopan neuvoston käyttämien toimintojen kanssa, ja
- 28) olisi myönnettävä yhteisön tuki etukäteen tehdyn arvioinnin ja jälkikäteen tehtävän seurannan ja arvioinnin pohjalta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Tällä päätöksellä hyväksytään 1 päivästä tammikuuta 1996 31 päivään joulukuuta 2000 viiden vuoden ajanjaksoksi ammatillinen koulutusohjelma (jäljempänä ”ohjelma”). Tämän ohjelman tarkoituksena on jäsenvaltioiden toimenpiteitä tukien ja täydentäen — jäsenvaltioiden lakien ja asetusten yhdenmukaistamista lukuun ottamatta — ja pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta ammatillisen koulutuksen sisällöstä ja järjestämisestä sekä näiden maiden ja alueiden kulttuurien monimuotoisuudesta, antaa audiovisuaalisen alan ammattilaisille sellaiset pätevyudet, joiden avulla heidän on mahdollista täysin hyödyntää markkinoiden eurooppalaista ulottuvuutta ja uutta teknologiaa.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa esitetystä yhteydessä ohjelman tavoitteet ovat seuraavat:

- 1) Alan teollisuuden tarpeiden tyydyttäminen ja sen kilpailukyvyyn edistäminen parantamalla audiovisuaalisen alan ammattilaisten koulutusta — perus- ja erityisesti jatkokoulutusta — niin, että he saavat ne tiedot ja taidot, jotka ovat tarpeen otettaessa huomioon Euroopan sekä muut markkinat erityisesti seuraavilla aloilla:
- taloudellinen ja kaupallinen hallinto oikeudelliset kysymykset mukaan lukien,
 - uuden teknologian käyttö ja kehittäminen lisäarvoaan huomattavien kaupallisten ja taiteellisten audiovisuaalisten ohjelmien tuottamiseksi täydentäen peruskoulutusta audiovisuaalisella alalla,
 - käsikirjoitusten laatimistekniikat.

Tuettaessa yritysten ja hankkeiden kehittämistä (uudet ohjelmat tai audiovisuaalisen perinnön hyödyntä-

minen) sekä yhteistä yrittäjätoimintaa otetaan tässä tavoitteessa huomioon kansallisten rajojen ylittäminen.

- 2) Yhteistyön ja taitotiedon vaihdon kehittäminen luomalla verkostoja osapuolten välillä, joita koulutus koskee: koulutuslaitokset, ammatillinen ala ja yritykset sekä kouluttajien koulutuksen kehittäminen.

Edellä johdantokappaleen 1 ja 2 alakohdassa määritettyjen tavoitteiden toteuttamiseksi on kiinnitettävä erityistä huomiota sellaisten maiden tai alueiden, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni, erityistarpeisiin sekä riippumattoman eurooppalaisen, erityisesti pienten ja keski suurten yritysten tuotanto- ja jakelualan kehittämiseen (PK-yritykset).

3 artikla

Niiden, jotka saavat yhteisön tukea ja osallistuvat liitteessä määritellyn toiminnan toteuttamiseen, on osallistuttava huomattavassa määrin rahoitukseen (vähintään 50 prosenttia). Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa tämä osuus voi olla alimmillaan 25 prosenttia.

Yhteisön rahoitusosuus määritellään kunkin suunnitellun toimintamuodon kustannusten ja luonteen mukaan.

Viitteellinen rahoitusmäärä tämän ohjelman toteuttamiseksi 1 artiklassa tarkoitettuna ajanjaksona on 45 miljona euroa.

Budjettivallan käyttäjä myöntää vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien asettamissa rajoissa.

4 artikla

1. Komissio vastaa ohjelman toteuttamisesta liitteessä esitettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Tässä tehtävässä komissiota avustaa komitea, jossa on kaksi edustajaa kustakin jäsenvaltiosta ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle lausuntoa varten ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä, jotka koskevat

— järjestelyitä liitteessä määriteltyjen toimintojen toteuttamiseksi,

— ehdotuspyyntöjen sisältöä, hankkeiden hyväksymis- ja valintaperusteiden ja -menettelyjen määrittelyä sekä väliportaan organisaatioiden lopullista valintaa,

- ohjelman vuosittaista taloudellista sisäistä painotusta koskevia kysymyksiä,
- järjestelyjä toimintojen seuraamiseksi ja arvioimiseksi.

Lisäksi komission edustaja antaa komitealle lausuntoa varten tutkittavaksi kaikki yhteisön määrärahat, jotka ylittävät 200 000 ecua vuotta kohti; komitea voi tarkistaa rajaa saatujen kokemusten perusteella.

3. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa

- komissio lykkää päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella,
- neuvosto voi määränemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

4. Komissio voi kuulla komiteaa missä tahansa muussa tämän ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa asiassa.

Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission ottaa, niin suurelta osin kuin mahdollista, huomioon komitean lausunnon. Se ilmoittaa komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

Komission edustaja ilmoittaa komitealle hyvissä ajoin ja säännöllisesti tämän ohjelman puitteissa myönnetystä rahoitustuesta (määrät, kesto, painotus, tuen saajat).

5 artikla

Tähän ohjelmaan voivat osallistua assosioituneet Keski- ja Itä-Euroopan maat (KIE-maat) näiden maiden kanssa

tehtyjen tai tehtävien assosiointisopimusten yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevissa lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

Kypros, Malta ja ETA-sopimuksen osapuolina olevat EFTA-valtiot voivat osallistua tähän ohjelmaan lisämäärärahojen pohjalta EFTA-maihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti näiden maiden kanssa sovittavia menettelyjä noudattaen.

Ohjelma tarjoaa myös mahdollisuuden yhteistyöhön sellaisten muiden kolmansien maiden kanssa, jotka ovat tehneet audiovisuaalista alaa koskevia lausekkeita sisältäviä yhteistyösopimuksia.

Tällaista osallistumista tai yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan aikanaan niiden osapuolten kesken, joita asia koskee.

6 artikla

1. Komissio takaa, että päätöksessä tarkoitettu toiminnasta suoritetaan ennakoarvionti, seuranta ja jälkiarviointi.

2. Valitut tuensaajat antavat vuosittain komissiolle kertomuksen.

3. Hankkeiden toteuttamisen päätteeksi komissio arvioi hankkeiden toteutustapaa sekä niiden toteutuksen vaikutusta selvittääkseen, onko alun perin asetetut tavoitteet saavutettu.

4. Kahden vuoden ja kuuden kuukauden kuluttua ohjelman täytäntöönpanosta ja kuuden kuukauden kuluessa tämän ajanjakson päättymisestä komissio, pantuaan asian vireille komiteassa 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla, esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle saavutetuista tuloksista arviointikertomuksen, johon on tarvittaessa liitetty kaikki ohjelman tarkistamiseksi suoritettavat toimenpiteet.

Tässä kertomuksessa erityisesti selvitetään yhteisön myöntämän tuen avulla aikaansaatu lisäarvo ja sosioekonominen vaikutus.

5. Ohjelman toteuttamisen päätteeksi komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen ohjelman toteuttamisesta ja tuloksista.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 1995.

Neuvoston puolesta

L. ATIENZA SERNA

Puheenjohtaja

LIITE

1. TOTEUTETTAVAT TOIMENPITEET

Ohjelman tarkoituksena on tehdä alan ammattilaisille mahdolliseksi mukautua audiovisuaalisen alan markkinoihin, erityisesti Euroopan markkinoihin, edistämällä koulutusta taloudellisen ja kaupallisen hallinnon, lainsäädännön sekä uuden teknologian alalla (Euroopan elokuvaperinnön ja audiovisuaalisen perinnön säilyttäminen ja hyödyntäminen mukaan lukien).

Ehdotetut toimenpiteet soveltuvat perus- ja erityisesti jatkokoulutukseen.

1.1 Taloudellisen ja kaupallisen hallinnon koulutus

Tämän koulutuksen tarkoituksena on kehittää alan ammattilaisten kykyä ymmärtää ja käyttää eurooppalaisuutta audiovisuaalisten ohjelmien kehittämisen, tuotannon ja jakelun/levityksen aloilla.

Ehdotetut toimenpiteet ovat seuraavat:

- edistää hallinnollisen koulutuksen moduuleiden kehittelyä ja ajanmukaistamista jäsenvaltioiden toimintoja täydentäen,
- kannustaa näiden koulutusmoduuleiden sovittamista koulutuslaitosten, ammattialan ja yritysten toteuttamiin koulutusohjelmiin,
- verkostoida koulustoittoa, helpottaa opiskelijoiden/ammattilaisten vaihtoa apurahoja myöntämällä, järjestämällä harjoittelujaksoja muissa jäsenvaltioissa toimivissa yrityksissä ja edistämällä kouluttajien koulutusta ja erityisesti etäopetusta, edistämällä vaihtoa ja kumppanuutta sellaisten maiden ja alueiden välillä, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

1.2 Uutta teknologiaa koskeva koulutus

Tämän koulutuksen tarkoituksena on kehittää ammattilaisten kykyä käyttää pitkälle kehitettyä luovaa tekniikkaa erityisesti animaation, tietokonegrafiikan, multimedian ja interaktiivisuuden aloilla.

Ehdotetut toimenpiteet ovat seuraavat:

- edistää audiovisuaalisen alan uuden teknologian koulutuksen moduuleiden kehittelyä ja ajanmukaistamista jäsenvaltioiden toimintoja täydentäen,
- kannustaa näiden koulutuksen moduuleiden sovittamista koulutuslaitosten, ammattialan ja yritysten toteuttamiin koulutusohjelmiin,
- verkostoida koulustoittoa, helpottaa kouluttajien ja opiskelijoiden/ammattilaisten vaihtoa apurahoja myöntämällä, järjestämällä harjoittelujaksoja muissa jäsenvaltioissa toimivissa yrityksissä ja edistämällä kouluttajien koulutusta ja erityisesti etäopetusta, edistämällä vaihtoa ja kumppanuutta sellaisten maiden ja alueiden välillä, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

2. TÄYTÄNTÖÖNPANOMENETTELY**2.1 Toimintatapa**

Ohjelman toteuttamiseksi komissio toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Komissio kuulee myös osapuolia, joita asia koskee. Se pitää huolen siitä, että ohjelmaan osallistuvien ammattilaisten jakauma kuvastaa tasapuolisesti Euroopan sivistyksellistä monimuotoisuutta.

Komissio kannustaa koulutuslaitosten, ammattialan ja yritysten yhteistyötä moduulien suunnittelijoiden kanssa moduulien kehittämisestä alkaen.

Komissio helpottaa harjoittelijoiden vastaanottoa, erityisesti niiden, jotka tulevat maista ja alueilta, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

2.2 Yhteisön rahoitusosuus

Yhteisön antamien varojen on tarkoitus toimia kannustimina kansallisille osapuolille, jotta ne täydentäisivät olemassa olevia koulutusmuotoja hallintoa ja uutta teknologiaa koskevilla moduuleilla.

Yhteisön rahoitusosuus, joka on enintään 50 prosenttia (asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa enintään 75 prosenttia) koulutuksen kokonaiskustannuksista, sijoittuu julkisten ja/tai yksityisten osapuolten kanssa toteutettavan yhteisen rahoituksen puitteisiin.

Edellä 4 kohdassa esitettyä menettelyä käytetään

- määritettäessä kullekin liitteen 1.1 ja 1.2 kohtaan merkitylle toimintatyypille myönnettävää rahoitusta ja
- määritettäessä yhteisön rahoitusosuutta ehdotuspyyntöjen jälkeen valittujen eri hankkeiden kustannusten osalta.

Moduulien suunnittelijat ja niitä toteuttavat koulutuskeskukset valitaan tarjouspyyntöjen perusteella.

2.3 Soveltaminen

Komissio panee ohjelman täytäntöön tämän päätöksen 4 artiklan menettelyn mukaisesti.

2.3.1 Ohjelman toteuttamista varten, erityisesti hankkeiden teknisen valinnan, ohjelman rahoitusta saavien hankkeiden seurannan ja arvioinnin osalta, komissio huolehtii siitä, että se hyödyntää audiovisuaalisen alan tunnustettujen asiantuntijoiden pätevyyttä ammatillisen koulutuksen alalla.

Komissio voi tarvittaessa tätä varten käyttää välittäviä järjestöjä, jotka antavat sille ammatillisen asiantuntemuksensa perusteella teknistä apuaan ja tekevät tuensaajien valintaa koskevia ehdotuksia, tämän kuitenkin rajoittamatta muita valintaa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Nämä järjestöt valitaan ehdotuspyynnön ja 4 artiklan 2 kohdassa esitetyn menettelyn mukaisesti.

Komissio varmistaa ohjelman mukaista rahoitusta saavien lopullisen valinnan 4 artiklan 2 kohdan määräysten mukaisesti.

Lisäksi komissio ja jäsenvaltiot järjestävät ohjelman toteutuksessa hyödyllisten tietojen keskinäisen vaihdon ja toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, erityisesti Media-desk-toimintaa jatkamalla, ohjelman edistämisen varmistamiseksi ja kannustaakseen ammatillaisia osallistumaan mahdollisimman laajasti näihin toimintoihin ja varmistaaakseen pysyvän yhteyden jäsenvaltioiden eri tukilaitosten välillä, jotta tämän ohjelman toiminnat ja kansalliset tukitoimenpiteet täydentäisivät toisiaan.
